

"LIETUVA" SAVAITINIS LAIKRAŠTIS
Išleista kas penktadienį, Chicago, Ill.
Prenumerata metams:
Suvienuose Valstijose.....\$2.00
Kanadoje ir Meksikoje.....2.50
Kitose vietovėse.....3.00
Prenumerata apmokama iš viršaus. Prenumeratos mokestis atsiunčiamas su pirmąja numeru. Adresuoti laiškuose nurodant, kad laiškas yra užsakymas. Adresuoti laiškuose nurodant, kad laiškas yra užsakymas.
A. OLSZEWSKI
3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

LIETUVA

THE LITHUANIAN WEEKLY "LIETUVA"
Published every Friday at Chicago, Ill.
Yearly Subscription rates:
In the United States.....\$2.00
Canada and Mexico.....2.50
To Foreign Countries.....3.00
Advertising rates on application. Address all communications to publisher:
A. OLSZEWSKI
3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the Post Office at Chicago, Illinois, under Act of March 3rd, 1879.

Nr. 5

CHICAGO, ILL., PENKTADIENIS, 2 d. VASARIO (FEBRUARY), 1912 m.

Metai XXI

POLITIŠKOS ŽINIOS.

AMERIKA.

Besitarianti Suvienuose Valstijose prezidento rinkimai supykino buvusius draugus ir pačių republikonų partiją suskaldė. Republikonai konservatyvai stengiasi savo partijos atstovams šį rudenį rinkimams kandidatų patatyti dabartinį prezidentą Taftą; republikonai gi progresistai stengiasi kandidatų patatyti buvusį prezidentą Rooseveltą, buvusį draugą ir protektorį Tafto. Besivaržymas valdžios turi galutinai supykinti buvusius draugus. Prezidentas Taft važinėja dabar po visokius Amerikos valstius, laiko prakabas, kuriose, žinoma, išgria savo darbus. Prieitą savaitę prezidentas Taft atkankė savo gimtinę valstiją Ohio, laukė savę išgrianiąs kalbas Clevelande ir Cincinnati. Žinoma, dalyvavę susirinkime pritarė tiems Tafto besigyrimams, nors jis prezidentadumas keturis metus, iš tikro Amerikai laimės, ir gerovės nesuteikė.

Ypač gyvė prezidentas Taft sutartį Amerikos su Anglija ir Prancūzija visus galinčius kilti nesutikimus pavesiti išristi santikos teismui. Tas sutarimas vienok dar neįprastas tautos atstovų, nes lygiai Amerikos senatė, kaip ir Prancūzijos parlamente yra daug sutarimo priešininkų, nes daugelis mano, jog tas sutarimas karų neišvairys. Jeigu sankaikos teismo nutarimas neužgandys vienos iš susipykusių tautes, jos atstovai teismo nusprendimo nepripus, jeigu matys, kad karas daugiau lauk laudos suteikti. Todėl kiti kraštai nesiskubina pritari prezidentui Taftui.

Republikonai progresistai turi net du kandidatų prezidento vietai — buvusį prezidentą Rooseveltą ir senatorių La Follette. Roosevelt bent su prakalboms nevažiunėja; už tai rūpinasi, kad progresistai jį išrinkti, senatorius La Follette. Dar tikrai nežinia, ar Roosevelt, matydamas jo partijos vaidus, penorės kandidatūrą priimti. Jam pritarianti laikraščiai užtikrina, jog Roosevelt rengiasi da prieš rinkimus Europon išvažiuoti. Jeigu tai būtų teisybė, tai progresistų republikonų kandidatų likty tik senatorius La Follette.

Iš ty vaidų dabar valdančioj republikonų partijoj galėtų pasinaudoti demokratų partija, jeigu ji būtų geriau susiorganizavusi ir išsireiktyti intekningai kandidata. Bet keli rinkimuose nepasisekimai demokratų partiją apsilpnino. Todėl pirm laiko negalima įspėti katra partija gali laimėti ateinančiuose rinkimuose. Republikonų partija rodis vieną po kitam turėjo jau tris savo partijos prezidentus, bet nė vienas žadėtos laimės ir gerovės Amerikai nesuteikė, todėl gyven-tojai pamėginti išsireikyti demokratą, nes jau užmiršo, jog ir demokratas Cleveland gerovės nesuteikė.

REVOLIUCIJA CHINUOSE.

Iki šiol dar vis republikonams nepasisekė mandžūrų kunigaikštius prikalbėti pritarii cesoriaus pasitraukimui. Cesorinių ministrų pirmininkas Juanshikai traukia į Pekiną vis daugiau kariūmenės regimentų susidedančių iš chinečių. Kada chinečių kareivių bus sutraukti daugiau niegu mieste yra sosto apgynimui mandžūrų, Juanshikai tikisi priversti cesorių be tolesnių kraujo pradejimų pasitraukti nuo sosto. Jam republikonai siūlo 2 milijonų dolarių algos.

Laikas karui suklymo pasibaigė 29 sausio ir laikas tas tapo vėl pailgintas, nors ir be pailginimo nieks nelaukė karui atsinaujinimo, bent didesnių mušių. Visi mano, jog cesorius negali užsitaikyti. Republikonai turi gerai apsiginkluotą su viršum šimta tūk-

stančių kariautojų; mandžūrų sosto apgynimui yra mažiau ir didesne jų dalis turi niekam netikusius persenusius ginklus. Chinečiai gi regimentai neištiki-ji; jie laukia tik tinkamos progos apiešiti cesorių ir pereiti į republikonų pusę.

Revolucionierių vadovas Dr. Wutingtaung vienam iš svetvinių diplomatu, su kuriom jis arčiau sudraugavęs, pasakė: "mes visai netikime, kad karas galėtų atsinaujinti, kad galėtų kilti mušiai. Mes neturime su kuom kovoti, nes visi chinečiai yra mūsų draugai, nors nevisi dar atvirai į mūsų pusę perėjo, bet ir tie nekryps jau savo ginklų prieš mus".

Prižiūrinimui tvarkos republikonų apvaldytoj Ching dalyj taipo sutvertas senatas iš 42 senatorių. Senatoriai susirinko europinioose drabužiuose. Senatė prezidentas Dras Sunjatsen laikė kalbą, kurioje aiškino savo mierius. Kalbą jo susirinkę žmonių balsais rinkti senatoriai karščiau priėmė, rankų plojimais rodydami pritarimą. Jis aiškino, jog republikos tvarkytojai nemano siaurinti gyventojų tiesas, bet krasto pakėlimui reikėjo kitokios tvarkos. Kad laimė atsiekti ir kraštą pakelti, reikia kad visi chinečiai jo pakėlimui vienybėje darbuotųsi.

Pasibaigus laikui karo sulaukimo republikonų kariūmenė ištraukė į siaurius ir po smarkiam mušimui su mandžūrais paėmė miestą Kutshing. Mušyje iš abiejų pusių krito nemažai žmonių. Dabar vėl sutartai abiejų pusių rodis trumpam laikui karą sulaukyti, nes visi mano, jog cesoriaus šeimynos kunigaikščiai, mitydami, jog nėra vilties cesorių ant sosto palaukyti, pritaro jo pasitraukimui.

Prie miesto Kuchan republikonai sumušė mandžūrų kariūmenę susidedančią iš 10,000 kareivių, vedamą generolo Chang-fun. Mušyje užmušta 400 mandžūrų. Sumušti mandžūrai pasitraukė į Vangsaungfū.

VOKIETIJA.

Vokietijoj pasibaigė parlamentu pasituntimų rinkimai. Ir paskutiniuose rinkimuose 25 sausio d. socialistai daug vietų laimėjo, socialistai išrinko net dabartinę cesoriaus buveinę Potsdame, kur jis, matyt bijodamas riaušių Berlyne, persikėlė laukti rinkimų pabaigos. Dabar socialistų partija parlamente bus tvirtiausia, ji turės daugiau pasituntinių ir už katalikus arba centram, kurių partija iki šiol buvo tvirtiausia. Dabartinis parlamentas susideda iš sekančių partijų: konservatyvų 69, katalikų 104, lenkų 18, nacional liberalų 46, laisvamanių 42, darbininkų 7, neprigulinties 1, jokių partijų 1, socialistų 110.

Naujame parlamente valdžia neturi dabar daugumos; valdžia remiančių jame yra tik 173, valdžios gi priešingų partijų atstovų yra 224. Katalikai dar tikisi, kad lenkai su jais eis iš vien, bet apie tai reikia abejoti, nes persekiojami valdžios lenkai tokiuos valdžios sudruginimui savo balsų nenorės atiduoti. Iš opozicijos partijų arčiausiai valdžios stovi nacional liberalai, kurių išrinkta 46, bet ir juos pridėjus, dar valdžia daugumos neturės, nes su jais išpuola 219 prieš 222. Ką dabar valdžia darys neturėdama parėmėjų, tas tik vėliaus pasirodys. Ji gali dabartinę parlamentą paleisti ir paskirti naujus rinkimus, bet abejojina, kad tą išdrystų daryti. Juk naujuose rinkimuose dar daugiau socialistų gali išsireikyti. Je rodis daug naujų vietų laimėjo, jos neuždė kelis apskričius, kuriuos pirmą turėjo; jeigu būtų paleistas dabartinis parlamentas ir paskirti nauji rinkimai, socialistai galėtų dar atgauti nužudytus apskričius ir gali išsireikyti dar daugiau sąvųjų.

Pakėlimui vokiečių dvasios Vokietijoj susitvėrė patriotiškioji apsigynimo organizacija, kad kituose rinkimuose išrinktų daugiau vokiečių fanatikų, valdžios šalininkų. Bet tas daroma per vėlai. Rinkimai jau pasibaigė. Jeigu cesorius paleistų naujai išrinktą parlamentą, tai fanatikų organizaciją nesusėps vokiečių dvasią pakelti ir daugumai vokiečių fanatizma įkvepti, net gegždinimais ateiti turinčių greitai karu, ką jau tuli generolai mėgina dabar daryti.

PERSIJA.

29 sausio rusiškėje kareiviai siaurinė Persijoj turėjo kruvins susirėmimus su kurdais. Kurdai tankiai užpuola ant rusų kary patrolių Turkijos parubėžiuose tarp Urmiah ir Dilman. Kurdai tai paslankinė, narsi, gyvenanti iš plėšimų tautė. Didesnį jų dalis gyvena Turkijoj, mažesnę gi Siaurinėj Persijoj. Ar dėl ty kurdų užpuolimų nežgims vaidai Rusijos su Turkija, sunku įspėti. Bet Turkija tai visgi nesilpna Persijai; tvirtesnių dabar, turėdama vaidus su Austrija, kurie gali karą pasibaigti. Rusija, turbūt, neišdris užkabinti.

ECUADOR, PIETINĖJ AMERIKOJ.

Pietinėj Amerikoj pasibaigė revoliucija sukelta generolo Montero, kurį, pasimirus prezidentui Estrada, prezidentu apsaukė kariūmenė. Jis tapo visiškai sumuštas ir su daugeliu kitų generolų pateko nelaisvėn. Teismas už revoliucijos sukėlimą Montero pasmerkė 16 metų kalėjimui. Žmonės, kurie pirma garbino Montero, jį nušovė, kuną išvilko ant gatvės ir ten sudraskė. Paskui ginkluotų vyrų pulkas įsiveržė kalėjimui, kur sėdėjo kiti generolai, Montero šalininkai ir tuos taipgi lynavo. Mat ant tautos prilankumo ir garbinimo negalima užsitikti. Ji ir savo numyltinius tankiai ir be pamato baudžia.

IS LIETUVOS.

IS VILNIAUS.

Miestas Vilnius 1911 metais buvo ketinęs už arklius ir vežimus išrinkti mokesčių 21,700 r., tačiau jau dabar išrinko 26,800 rublių ir liko dar nesurinkty 560 rubl.

Gruodžio 15 d. buvo Vilniaus gub. dvarininkai, pavieto bajorvedžiams dalyvaujant, susirinkę Vilniuje nutarti, kokių būdu šventus Romanovų 300 metų sukaktuvių iškilmes. Vienbalsiai įjūt nutarta iš dvarininkų geležinio kapitalo paaukoti dalį rusų dvarininkų keliamoms tuo tikslu iškilmėms, o iš likusios kapitalo sumos sudaryti taip vadinamą nepaliečiamą kapitalą ir pavadinti jį Romanovų kapitalu. Tuo kapitalo nuomėnais varoti visoki Vilniaus gub. žem. tūci besirūpinančių įstaigų šelpinai. Jų būtų gi leidžiama Vilniuje inkurti augstesnę Romanovų vardo mokslo įstaigą, nutarta prisiidėti prie jos inkurimo, sumetant ir renkant tuo tikslų aukas.

J. Rinkevičius gavo leidimą lietuvių savaitinį laikraštį "Vai-vorykštė" leisti Vilniuje.

Svietimo ministerija užklauso mokslo apskričio globėją, kiek būtų reikalinga pinigų, idant išmokius vidurinių mokyklų mokinius karu mušto.

— Lietuvos žinios —

"Nov. Vr." No. 12851 praneša, kad senatas šiomis dienomis svarstęs Vilniaus žemės banko ir vie-no Vilniaus notaro bylą dėl žemės pirkimo. Bankas skundė

notarą ir Vilniaus apygardos teismo nutarimą (tojį byla buvo si jau pirma nagrinėta Vilniaus apyg. teisme), kam nepatvirtinę vienos Banko padarytos žemės pardavos. Senatas pripažinęs, kad Vilniaus žemės Bankas nėsas "lenkų kilmės" ir todėl Varkų gubernijų lenkai neturį teisės pirkties iš jo dvarų, kad ir buvusį pirma lenkų rankose.

"Rieč" paneša, kad Vilniaus teismo rumai, senato įsakymu, nagrinėję bylą šešių valstiečių, kurie budapį prisiekusiais teisėjais apygardos teisme, papirkti, išteisinę stačiatikių dvasiškį Chvedorovičių, kaltinamą dėl su-kėdimo tarnaitės. Teismo rumai pasmerkė 5 kaltinamuosius sunkiems darbams po 2½ metų.

Gruodžio 20 d. Vilniaus teismo rumai nutiesė atsakomąjį "Kur. Vil." redaktorių p. N. Raubą vienam mėnesiui kalėjimui, kam minėtojo dienraščio No. 18 (138) padėjęs p. W. B.—skio straipsni "W otvarte karty", kuriame buvusi pasmerkta baltarusių rusifikacija ir išreikšta užuojauta baltarusių kilimui.

Gruodžio 21 d. 1911 m. Vilniaus Teismo rumai teisė antrą kartą dienraščio "Siev. Zap. Golo-s" redaktorių M. Šatą, kaltinamą kam padėjęs dienraštin Suomijos seimo rezoliuciją, J. Jo Didenybė dėl rašų tėsijų Suomioje. Dėl tos bylos p. M. Šatas jau buvo nuteistas apygardos teismo 3 dienoms arešto ir to r. pabaudo. Teismo Rumai tą bausmę patvirtino.

Vilniaus rusų teatrui, kaip praneša "K. W.", gubernijos vyresnybė uždraudusi rodyti žydų rašytojų veikalus.

— Vilniaus —

IS KAUNO.

Kaunikiškis dienraštis "Siev.-Zap. Tel." o paskui ir kai-kurie kiti Vilniaus laikraščiai, pranešę šiomis dienomis, kad "Kauno lietuvių katalikų partija" jau pradėjusi ruošties prie rinkimų IV-jon Valst. Dumon; pažymėjusi jį jau šešius kandidatus: 3 dvasiškius ir 3 svietiškius. Tarp kitų esą b. Valst. Dumos atstovas J. Kubilius ir kunigai: J. Tumas ir A. Dambrauskas, "Draugijos" redaktoriaus.

Dėl tos žinios "S.-Z. Tel." No. 300 kun. A. Dambrauskas padėjo šitoki pranešimą: "Dėl padėto vakarykščiam "S.-Zap. Tel." numerį pranešimo, kad Kauno lietuvių katalikų partija teikanti mane busimosios Valstybės Dumos nariu, laikau pareigą pranešti, jog aš niekam nesus davęs dėl to savo leidimo ir nieko nesus ingaliuotis kelti šitoki klausimą. Neturėdamas mažiausio noro keisti savo literatūros veikimo politikos veikimu, aš esu priverstas apskelbti, jog pažymėtasis girdas esąs neteisingas, ką per Tamstų laikraštį visiems ir pranešu.

Su tikra pagarbą kun. A. Dambrauskas, "Draugijos" redaktoriaus".

IS VILKAVIŠKIO.

Paskutiniaus metais Vilkaviškis labai pakilo: inkurtos dvi gimnazijos — vyrų ir mergaičių, įsteigta audimo mokykla, intaisytas geras, panašus į elektriską, miesto apšvietimas, pradėjo vaikštinėti automobiliai ir visas puses nuo Vilkaviškio gelželio — i Senapilę, Kybartus, Vilkaviškio gelželio stotį ir i Naumiestį. Štai keli žodžiai apie tuos automobilius arba, kaip juos vietiniai žmonės vadina, "kanabinėjų". Iki šiam rudenį vaikštinėjo i Vilkaviškį ir Vilkaviškio stotį automobiliai tik iš Suvalkų, kur yra susitvėrus tam tikslui draugija. Siemet Vilkaviškyje taip pat

susitvėrė automobilių draugija, prie kurios priguli tikrai lietuviai. Ši draugija tris savaites atgal atgabenė iš užsienio du automobilius i Vilkaviškį. Iš pažiūros šie automobiliai labai puikiai išrodo ir greitai bėginėja. Jie daro kasdien kursus iš Vilkaviškio i Kybartus, Senapilę, Vilkaviškio stotį ir Naumiestį. Smagu matyti, kad musikiškai nors sykį pradėjo spiestis i draugijas ir užsimia tokiais pelningais darbais, kurie dežiausiai patenka i žydų rankas.

Ištikrųjų rodosi, kad Vilkaviškio automobilių draugija turės neblogą pelną, jei tikai jos automobiliai taip punktualiai vaikštinės kaip dabar, ir automobilių administracija (tarnautojai) bus tokie mandagūs ir švelni su keliauninkais, kaip iki šiam laikui yra buvę. Lai laimingai klotais!

Tikaiti iš vieno man prisėjo nusistebėti, kad automobilių administracija labai-labai mažą prižiūri biuleto. Dažnai buna taip: keliauninkas nuvažiuoja iš vienos vietos i kitą, gale užmoka pinigų už važinimą, o bileto visai negauna.

Toliaus išrodo keistu ir tas, kad ant bilietų nėra pažymėta, kada jie išduodami ir pasibaigęs važinimui niekas jų neatiima. Iš to viso, man rodosi, gali išeiti dideli nesusipratimai. Tas dar aiškiau pasirodys, jei priminsiu, kad i Kybartus, Senapilę ir Vilkaviškio stotį automobiliai vaikštinėja du kartus per dieną (rodosi, i stotį tris kartus), o bilietus galima pirkti ne tik pats automobilį kasierius, bet ir kontorėje. (Automobilių kontora Vilkaviškyje). Pasaliniui visokių galinčių kilti nesusipratimų būtų naudinga patarti štai ką įvesti: 1) bilietus su antspaudu, kurioje būtų išdavinio diena pažymėta, 2) reikalauti bilietus atgal, pasibaigus kursui i vieną galą, ir 3) kontroliuoti bilietus. Kontrolavimui geriausias vietas, — Vilkaviškis, Kybartai, Senapilė ir Naumiestis. Cia turėtų kontrolieriai prižiūrėti keliauninkų bilietus. Vargdienis.

IS PUNKISKIŲ, Ukm. pav.

Pereitais metais Punkiškių sodžiu atidengė mokyklą, bet neturėdami vietos nusamdė vieno ukininko trobą mokyklai, o kitą mokytojų gyventi. Tie ukininkai tuojau padarė savo trobų remontą ir įsileido gyventi. Siemet, kada jau išgyveno visus metus, parėjo nuo inspektorius žinia, kad neužtvirtintas kontraktas, ir ukininkams už tuos metus liko neušmokėta. Didžiausiu kaltininku tame yra Anykščių vyresnysis mokytojas, kuris ilgai laikė pas save tuos kontraktus neužtvirtintus ir negreitai valstiečiams pranešė, kad neužtvirtino.

Jurgio sunus.

IS UTENOS, Ukm. pav.

Utėnoje yra 4 mokyklos: miesto keturklės, ministerijos 2-klės, 1-klės mergaičių mokykla ir 1 kl. žydų su teisėmis. Visose tse mokyklose tik vienias lietuvis mokytojas — tai 2 klėsės jaunesnysis mokytojas, o kiti visi rusai. Užtatai, kad ir daug mokyklų, bet tikro mokslo ngr; jie žiuri, kad tik geriaus pasirodžius prieš vyresnybę, o ne tikrai gerai ir išmintingai išmokinus.

— žemė —

IS PABIRŽĖS, Panevė. pav.

Cia neseniai pastatyta nauja muro bažnyčia. Senoji gi visai apieista. Bažnyčia be du-tinai žmonės vadina "kanabinėjų". Iki šiam rudenį vaikštinėjo i Vilkaviškį ir Vilkaviškio stotį automobiliai tik iš Suvalkų, kur yra susitvėrus tam tikslui draugija. Siemet Vilkaviškyje taip pat

ant g... Visgi tai turtas ko nors... s, todėl jau nebevertėtų jo aip apiešiti ir niekinti. Prie bažnyčios buvo ir senovinių knygų rinkinys. Uždegnę senąją bažnyčią, tas knygų rinkinys buvo neįspasakytai apieleistas ir neikieno neprižiurimas. Kas norėjo, tas ir nešėsi senąsias knygas, naikino supelėjusius dokumentus. Dabar gi tas rinkinys perkeltas i naująją bažnyčią atskiran kambarelin. bet visgi neikieno nesutvarkytas. O sakoma, kad ten esama apie 100 knygų įvairiose kalbose ir daugybė rankraščių — dokumentų. Gaila, kad mūsų kultūros turtas taip nyksta, niekais nučina.

Pravažiuodamas pro šalį vartotojų draugijos sumaniu nusipirkti laikraščius. Klausiu "L. 2.", L. U." — Nėra. — Kodėl nelaikote? — Nesą kas skaito, žmonės esą labai tamsūs. Pasirodo irgi nėsama, nes girdi "ne-reikalaujama". Petras.

IS ŽAGARĖS, Šiaulių pav.

Lapkričio 28 d. 1911 m. dalyvaujant pradiųjų mokyklų inspektorini ir žemiečių viršininkui, Žagarės valsčiaus rinkinių (vibornų) sueiga svarstė, sumanytą apie atidengimą Žagarėje 4-klėsės miesto mokyklos. Pui-kus sumanymas! Tik nemalonu girdėti, kaip valstiečiai i jį atsi-nešė. Bet ką padarysi, kad mūsų tautiečiai da neisejo iš tamsybės našrų ir po se-novei bijo mokyklų, nuo kurių priguli jų pačių gerovė. Vos apie mokyklą išgirdę žmo-nelės paklė toki šauksmas, lyg kas juos visus karštu vandeni-mi apipylę. Nors buvo aiški-nama ir darodinėjama apie nau-dingumą ir patogumą Žagarėje tokios mokyklos, bet vistiek didesnė pusė sueigos nesusprato jos reikalingumo ir atsisakė.

Tiesia, yra Žagarėje p. Bie-lės Prekybos 4 kl. mokykla, bet ji savo mokimo būdu ir tvarka negali prilygti prie valdiškos 4 kl. miesto mokyklos; antra, ne-visiems prieinama dėl didoko mo-kesnio už mokymą. Prišimnus 4 klėsės miesto mokyklą, valstiečiams reiktų įmokėti apie 50 kap. nuo dešimtinės. Mokesnis neperdidelis ir jo įmokėjimo valdžia nereikalauja iškart, bet da-lims, per keletą metų.

Gėda žagariečiams pasigailėti keletos kapeikų, ir neprisidėti prie taip naudingo darbo. Juk Žagarėje užlaikote du monopoliu, tiek aludžių ir karčiamų, kuriuos silpnina mus ekonomiskai, fiziskai, protiskai ir doriskai. Ne-jaugi atsisakykite nuo inkurimo vienos mokyklos, kuri švies Ža-garę ir jos apielinkę savo spin-duliais!?

J. K—a.

— Lietuvos žinios —

IS RODINĖS, Lydos pav.

Visoj parapijoje yra apie tukstantis žmonių. Iš jų pusė kalba lietuviškai. Nustojus bažnyčioje sakyti lietuviškus pamokslus, žmonės sukruto. Vazinėjo Vilniun, vis laukia atmainos. Daugiau pradėjo my-lėti savo kalbą, daugiau skaityti. Kiekvienas beveik lietuvių so-džius skaito "Aušrą". Mažus vaikus moksina lietuvių kalbos. Piliunų ir Druskininkų sodžiai pasilikio, vis liūji mesti seną madą, ir kaip vagis arklį pavogę, taip jie slėpiasi su lietu-vių kalba. Didelis Palasos so-džius (kiemas) turi 70 pirkų — vis lietuviai.

Yra čia karčema, jaunimas jos nelanko. Labai čia yra gražus paprotys: šventomis dienomis visas jaunimas atsikelia anksti rytą apie 2 valandą, sueina vie-non pirkion ir atgieda Sv. Ma-rijos Adynas ir rožančių. — Va-karo sulaukė — gražias tėvynės daineles. Pašoka rutelę, agūonė-lę; senobinis trepsėjimas jau nkvsta. Rodinietis. "Aušra".

IS DATNAVOS, Kauno gub.

"Litovskaja Rus" No. 46 tam-siais dažais aprašo čionykštę ru-sų-kolonistų gyvenimą, kurie bu-vo čia atgabenti 8 metai atga-fios. Tuomet grov. Krencienė dalį Datnavos dvaro buvo pa-davusi valstiečių bankui, o ta-sai visą tą žemę išdalijo tarp 80 šeimynų, atvykusių iš Černigo-vo, Kijevo, ir Poltavos g. Valstiečių bankas savo lėšomis bu-vo čia intaisęs pavyzdizingus laukus ateiviams, nupirkęs tikrą holend-rų veislės bulį-veislininką ir berg-sirų kiaules. Dagi geriausiomis ukio padarinėms bankas tuos naujus ukininkus aprupino, ge-riausia javų sėkla, pirkinėmis trąšomis ir čiepais sodnams. Valdiški agronomai intaisė jiems čia dauglaukinių ūkį, padarė ty ūkių plenus ir laiko dažnai pa-skaitas, kuriose yra rodomi ste-buklingo žibintuvo paveikslai. Be-to kiekvienam ukininkui valdžia padėjo dvejetainį arklį ir karvę in-gyti, davė iš valdiškų girių pa-pigintomis kainomis medžiagos troboms statyti, tvoroms tverti. Pastatydino cerkvę ir mokyklą su bendradučiu, kuriame 40 mo-kinių laikoma.

IS SVĖKSNIŲ, Raseinių pav.

Gruodžio 1 d. pro Svėksnių apielinkę praėjo audra. Perkūnas trenkė i Adomo Bikiūnėčio tro-bą, kuri patamie miestelio vi-duryje stovėjo. Troba akimirk-sniui suliepsnojo, kaip koks ša-kalys. Nei mantos niekas nes-uspėjo išnešti.

IS VILKAVIŠKIO, Suv. gub.

Vilkaviškio apielinkėje yra su-itaisiusi didelė vagių ir plėši-ky kuopa, nuo kurios žmonės nebežino kaip apsiginti ir ką be-daryti. Laikraščiuose buvo apie tuos apipilšimus minima, bet da-bar prieš Kalėdas lapkričio ir gruodžio mėn. dar buvo šitokie atsitikimai: 1) užpuolė žmo-gelį, pardavusį mugėje kiaulę ir padavusį savo žmonai tuos už kiaulę gautus 20 rubl. ligi švie-sa namon parnešti. Žmogelis pats grįžo sutemus namon, va-gis užpuolė, reikalaujanti už kiaulę paimtų pinigų. Jų nega-vę, žmogų primušė ir drabužius jam nuvilko. 2) Pa-pačią nak-tį atėjo i Serdokų kaimą pas uki-ninką Sabaliauskį keli apsigink-lavę plėšikai, ir viską jam iš svir-no išgabeno. Tiktai policijai su-krutus, surasta kai-kurie iš svir-no išplėšti daiktai ir ano api-plėšto žmogaus drabužiai. 3) 90 metų senukui ir jo žmonai, gy-venantiems savo troboje trečiam varste už miestelio prie plento, atėmė 290 rubl., palikdami iš ra-stųjų pinigų 10 rubl. seniukams duonai. 4) Iš Pustapėdžių kai-mo važiuojantį ukininką ir ve-lantį karstą apipilė, indėjo jį i Kiekvienas beveik lietuvių so-džius skaito "Aušrą". Mažus vaikus moksina lietuvių kalbos. Piliunų ir Druskininkų sodžiai pasilikio, vis liūji mesti seną madą, ir kaip vagis arklį pavogę, taip jie slėpiasi su lietu-vių kalba. Didelis Palasos so-džius (kiemas) turi 70 pirkų — vis lietuviai.

Katilielis.

IS LESNISTVOS VAL., Naumiesčio pav.

Nors nėra skaitamos tamsiu kampeliu, bet girtybė labai ma-doje; ypač daug geria per šven-tes. Štai per Kalėdas kai-kuriuos sodžiuose ukininkai, ypač jaunimas, išgėrė nemaža degti-nės ir paskui nusigėrę ne vienas kitam galvą pramušė. — Siemet šiame valstijoje ja-vai derėjo neblogai, ukininkai

prisikūle grūdų mažiau kaip kitais metais, vietomis net ir daugiau. Nors vasara ir sausa buvo, bet javų grūdai svaresni negu kitais metais.

Mūsų ukininkai baigia kultūrą prieš Kalėdas. Kulia vis arklėmis mašinomis. Siemė tečiau kai kurie Ramoniškių kaimo ukininkai atsigaubė naftu varomą mašiną ir gerai ir greitai pabaigė kultūrą. Už valandą kulimo reikia mokėti 2 rublių. Lig šiol dar niekas iš šio krašto ukininkų taip nekultūrė; dabar tokios mašinos ne vienam papulo. Galima tikėtis, kad kitais metais mūsų krašte busianti ne viena tokia mašina.

Reikėtų po šį kraštą pasisukti ir "Vilijos" agentams, jie čia rastų platoką dirvą jos prekėms. Dabar gi po šį kraštą dunda Kamberio nuo Vilkaviskio, Rekošo iš Kaimo arba Zigmunto Nagrodzko iš Vilniaus mašinos. Šio valstiaus ukininkai verčiasi daugiausia grūdais. Pienų ir gyvulių dar nemoka verstis. Grūdus supirkinėja Namiesčio žydai. Dabar moka už kvietį pudą 1 rubl. 5 kap. — 1 rubl. 10 kap., miežių — 1 rubl., sėmenų — 2 rubl. 10 kap. — 2 rubl. 20 kap. Sėmenis dar retas ukininkas tepardavė. Pernai gavo brangiau, tad ir šiomet tik nori. Iš rudens už sėmenų pudą moka 2 rubl. 30 kap. — 2 rubl. 40 kap., bet tuomet veik niekas nesugebėjo paduoti. Po to kainos puolė ligi 1 r. 80 k. Ukininkai buvo sutarę neparduoti tol, ligi pakils iki buvusios kainos.

Vince.

IS DINABURKO.

Yra čia lietuvių kuopelė, bet jie išsikirstę po visą miestą, kaip "Samolio bitės". Jokios draugijos neturi. Karts nuo karto rengia vakarėlius. Šventėms mano irgi sudaryti vakarą. Iš lietuvių inteligentių yra pora kunigų ir mokinių būrelis. Sakoma, kad nemaža lietuvių esama netolimoj parapijoje. Šiapus pačiam miestu kartas nuo karto išgirsti lietuvių kalbą. Bet kaip matyti iš viso, tai iš kitur atvykusieji kokių nors reikalus atlikti.

Petrus.

IS SKUODO, Telių pav.

Pereitą savaitę Kulių sodžiuje ukininko Sukšto mynė linus; pačiam vidurnaktį įsiveržė į juoną keturi visoje apylenkėje žmonės naktibaldos, ir iš niekų tuo pradžio kibi į tų namų ukininką. Vienas iš vaikų, pamėginęs į jį net savo peilį, bet tuoj supuolė darbininkai ukininkui pagalbon ir prasidėjusi baisi kova, vienas vaikata pasilikęs čia-pat vos gyvas, kiti apkulti išbėgė. Valandai praėjus vienas darbininkas, išėjęs iš jaujos, patėmijęs čia-pat stovintį vaikata, kuris tuoj su mietu (kuolu) perskėlęs tam darbininkui galvą. Užpuolikas — tik 17 metų kampininko vaikas; tos kovos pasekmės — du vaikai jau marinuoti — vienas iš užpuolikų, kitas iš užpultųjų, kitų užpuolusių tebesieko, visi žinomi paties sodžiaus bernai, nei vienas dar 20 metų neperžengęs. Dabar ne vien tas ukininkas, bet ir buvusieji prie jo darbininkai dreba dėl savo gyvybės, nes aiškiai nujaucia, kad jei ne iš vienos, tai iš kitos pusės — ar nuo tų užpuolikų, arba ir nuo jų draugų tuos sykį kersėjimo susilaukti. Panašios naujienos mūsų apylenkėje je nebeprimena, nors nevisos vienaip aistros; daugiausia pasitenkinama paprastu langų iškultimu, gyvulo sužeidimu, arba ir akmeniu galvon pasveikinimu, dažniausia iš bevardžių užpuolikų. Nors visi gerai atspėja, kieno tai darbas, tačiau kencia dantis sukančią, kad paskui dēlei to neingauti gumbo į galvą. Ir taip žmonės, nežinodami iš kur pagalbės belaukti, žiuri dangun, iš kur rasi bent koks šventas atėjės atsimtyti tuos naktibraižas; čia, mat, nėra kas "vėikim" sustabdyti.

— Vitis —

IS ODESOS.

Gruodžio 4 d. lenkų draug. "Ognisko" latviai surengė dainų vakarą. Šis vakaras turi aiškiai parodyti kiekvienam, kad Odesos lietuviams ir latviams reikia, kaip galima greičiau, vykdyti draugiskų ryšių. Ten, kur latvių

ir lietuvių yra didesnis skaičius (kaip Rygoje), šis reikalingumas nesimeta taip į akis, kaip pas mus Odesoje. Čia kiekviena tų dviejų tautų atskirai, spėkų silpnumo dėlei, negali pasekmingai darbuotis, todėl reikia butinai vienyti. Pavyzdžiui nors ir rengimas vakarų. Reikia pastebėti, kad latviai turi šiek tiek daugiau artistų ne kaip lietuviai, bet toli neužtektinai. Jų vaidinimai esti silpnoki ir ne kartą girdi publikos neuzganėdinimą. Kiekvienam latviui akis nušveista, primimus, kaip malonu būtų išgirsti vietoje tų "dramų" — dainas, deklamacijas, tautiškus žaidimus ir sokių ir t.t. Ir štai latvių draugystės Taryba nutaria surengti dainų vakarą, bet žinant išanksto apie rengimo prie jo, galima buvo spėti, kas tai bus per vakaras. Pirmiausiai choras, kurio dauguma buvo lenkai (sulig pačių choristų kalbos) padainavo 4 lietuviškas dainas, tik sunku buvo suprasti žodžius ir matyt buvo mažas prisirengimas. Toliau dainuoja kokia tai pėlė rusiška, paskui kita vėl rusiška (abiejų balsai nepuikūs). Galų gale pasirodo dainininkė, kuri pradeda dainuoti latviškai. Nežiūrint į tai, kad dainuoja be jokio gyvumo, silpnų balsu, vienos publika delnų plojimu prašo daugiau, nes klausyti savo dainas daug maloniau, negu visai svetimas — rusų dainas. Iš viso padainavo, rodos, 8 dainas. Ši ir visa vakaro programa, kuri tiek apskelbimais traukė publiką. Ejo visi išgirsti dainų ir ištikro širdio, tik ne tokių dainų tikėjosi. Lietuvių prisiriki gana žymus skaičius, nors tai buvo ir adventas; ir tai suprantama: latviai ir lietuviai tai dainų mylėtojai. Niekomet nesu matęs tiek publikos lietuvių vakare. Gaila tik, kad latviai nesitarė su lietuviams dēlei to vakaro įrengimo. Tada galima būtų buvę sutaisyti tikrai "tautiškų dainų" vakarą. Šiuo tikslu patartina (kas, kaip girdėti, jau ir manoma) sutvėrti chorą, kuris gaudytų ir latviškai ir lietuviškai padainuot, nors iš latvių pusės labai mažai kas tuo rūpinasi. Choro vedėja ir choristus galima būtų atrasti, jei tik būtų noras. Pasikalbėjimai su kai-kuriais latvių ir lietuvių draugijų vadais duoda viltį, kad netoli tie laikai, kada jie sujungs spēkas galės ištikro užganėdinti savo tautiečių sielą. Kartu su tuo reikia pastebėti, kad jau ir igainiai spiečiasi kuopelėn ir taip-pat mano kartu darbuotis. Geriausias jiems kloties!

Daugelių Kazys.

— Lietuvos žinios —

IS AMERIKOS.

NORI AMERIKOJ CUKRINIŲ BUKOKŲ SĖKLAS AUGINTI.

Washington, D. C. Žemdirbystės ministeris Wilson ir perdetinis Plant Industrie biuro rengiasi mėginti Amerikoje auginti cukrinių burokų sėklas. Dabar Amerikos burokų augintojai sėklas turi pirkti Anglijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje arba Rusijoje. Už sėklas svetimiems užmoka kas metai su viršum po vieną milijoną dolarių.

PASTORIUS RENGIA PARDAVINĘ.

New York. Pastorius Pilgrim Congregational bažnyčios Madison C. Peters sumanė mieste įrengti parapijos grocerijas, kad ypač apsaugoti neturtingus parapijonus nuo išnaudojimo perkant valgio produktus. Pastorius savo pinigais įrengė bulvių, obuolių, sudarytų daržovių, kiaušinių, sviesto ir šviežių daržovių krautuve.

JIESKO PAČIŲ.

Seattle, Wash. Klerkas išduodantis leidimus apsigėdams gavo laiškus nuo 12 vyrų, kurie prašo atsiųsti moterų apsigėdumui į Lansingą, Mich. Bet, turbut Lansinge moterų visgi yra daugiau negu Seattle'j.

KAZIN AR ISPRANAŠAUS.

Žinomas Amerikos orlaivininkas Graham White užtikrina, jog lietuviams ir latviams reikia, kaip galima greičiau, vykdyti draugiskų ryšių. Ten, kur latvių

garlaiviai. Bus galima dirbinti orlaivius 300 metų ilgio, kurie galės paimti po tukstantį pasazierių ir lėks su greitumu 300 kilometrų į valandą. Bet kazin, ar tie pranašavimai išsipildys.

SVIESTAS VĖL PABRANGO.

New York. Sviestas čia vėl pabrangė ne tik mažose, bet ir didelėse parapijose. Didelėse krautuose už šlara reikalauja 42c. Taip brangus sviestas Amerikoje dar niekada nebuvo. Sviesto pardavėjai užtikrina, jog kainos pakils iki 45c svaras.

PIRKO BANKĄ SAVO TARNAUJANTIEMS.

New York. Žinomas čia bankierius Oakleigh Thorns uždarė savo banką, bet pasitraukdamas, savo tarnautojams nupirko Corporation Trust Co. banką New Jersey, už kurį, kaip sako, užmokėjęs 5 milijonus dolarių. Jie gali toliau pats vesti banko reikalus ir įeiti mokės, gali pralobti.

PREZIDENTAS TAFT PALEIDO INDIJONĄ.

Washington, D. C. Prezidentas Taft atleido kaltes indijonui Toy-Toy, kurį teismas visam amžiniui buvo pasitęsęs kalėjimui už užuominą moteries gydytojos, Drės Onos Edna. Daktarė mat gydydė mirtino indijono tėvą, bet jo neišgydė, todėl Toy-Toy manė, jog ji yra raganė ir kaipo tokią, nugalabino.

NUTEPS CARNEGIES PAVEIKSLĄ.

New York. 26 sausio d. atleido Amerikon holandiską tapytoją Bernhards Johanus Blommeris padirbti portretą milijonieriaus Carnegies, kuris bus pakabinamas tautų sąjungos rūmė Hagagoje. Rūmės šis pastatytas už Carnegies paaukautas pinigus.

DURPOS KAIPO KURAS.

Kadangi kuras Amerikoje pabrangė: anglis čia brangyn, o apie malkas nėra ką kalbėti, nes didelės kitąsyk glijas jau baigia naikinti spekuliantai, tai prisiejo atkreipti akis į durpas, kurių plotai Amerikoje verti 40 milijonų dolarių. Jos bus dusek pigesnės už anglis, bet geriausias anglis neduoda dvigubai daugiau šilumos. Durpynų Amerikoje yra nemažai.

NELAIMĖS ANT GELEZINKELIŲ.

Kinnmudy, Ill. Greitasis Panama Limited traukinys, bėgas 50 mylių į valandą, užsuko ant sustojusio čia vandens pasiūti ekspresinio Illinois Central traukinio. Paskutiniame šio traukinio vagonė važiuo buvęs Illinois Central geležkelio prezidentas J. T. Harahan ir trys Rock Island geležkelio valdininkai: F. O. Melcher, E. B. Pierce ir E. E. Wright. Vagonas tapo visai sustingęs ir visi jame buvusieji geležkelio valdininkai tapo užmūsti. Panama Limited traukinio sunkiai sužeista mašinistas R. Stuart ir kurejas J. Gilbert.

GAISRAI.

Portsmouth, O. Sudegė čia masonų žinyčia, kurioj, apart kito, buvo ir dikta pardavinių visokios rūšies. Nuostolius ugnies padarytus skaito ant 250,000 dol.

Ateivystės reikaluose.

Penktojo Illinois valstijos distrikto pasiuntinys viešpatystės kongrese, Adolph J. Sabath įnešė kongresan: Washington, bilij, kuriame reikalaujama tulus veikiančių imigracijos (ateivystės) įstatų paragrafus pataisyti. Reikalaujama, butent, kad nė joks Amerikon atvykstas ateivis nebutų grąžinamas atgal, jeigu to ateivio kuris nors

šeimynos sąnaris nuo seniau jau gyvena Amerikoje.

Ateivystės stotyse — kalbėjo savo bilių įnešdamas atstovas — labai tankiai pasitaiko, kad tėvai atvažiuoja pas savo nuo seniau jau čia gyvenančius vaikus, arba vaikai pas tėvus. Valdininkai pradeda juos, taigi naujai atvykusius, egzaminuoti, kvosti, ir dėl visai menkos priežasties sulaiko juos, grąžina atgal. Suprantama, kiek tuomet praliega nelaimingieji asarų, kiek širdperų pergyvena, ir gražinamieji, ir tie, kurie čia jų laukė. Tatai pats žmoniškumas reikalauja, kad veikiantieji įstatai sulgy ateivystės būtų pataisyti. Neįteisi galima tik tokių, kurie serga proto liga, arba pavojinga užkrečiamą ligą, taipiau išvirkelių ir žudekų.

Be to, kongresmanas reikalauja, kad federalė valdžia didesnę domą atkreiptų taipiau ir į įvairių kompanijų skiriamus pasazieriams, geriaus sakant emigrantams galinti laivus.

Ant daugelio laivų emigrantai traktuojami juožiauraisiu būdu. Sanitariskos sąlygos viešpatuoja ten tiesiai pagalvėtos. Sėdę laivą sveiki, tvirti žmonės, dėl netikusių sanitariskų sąlygų susserga ant laivo, atvyksta jau ligoniais, o ligoniai, ypač jei liga kiek intariama, grąžinama atgal.

Valgis ant kai-kurių kompanijų garlaivių duodama emigrantams juobiauraisias, mėsa tankiai sugedus. Salės ir miegamieji kambariai kimštini prikimsti, taip kad keleiviai neturi nė šviesos, nė pakankamai oro.

Bilio įnešėjas reikalauja, kad sąlygos pataisytų, laivams būtų uždrausta talpinti emigrantus žemiau kaip pirmame dēnyje po vandens linijos.

Gabejamieji emigrantai turi gauti sveiką maistą: gerą duoną, šviežią mėsą ir daržovius. Porcijoms turi būti tokios, kokias gauna jūrininkai, tarnaujantieji ant Amerikos karo laivų.

Valgomieji kambariai turi būti atskirai nuo miegamųjų. Už kiekvieną prasižengimą prieš šios ir kitus įstatų paragrafus laivų kompanijos, turi būti baudžiamos sunkiomis piniginėmis baudomis, arba dagi atėmimu joms koncesijų.

Inspektoriai, pastatyti dabojuimui ir kontroliavimui sąlygų ant garlaivių, turi mokėti mažiausia tris švėtinias kalbas. Jie turi išlaikyti tam tikrus kvotinius prieš civilės tarnybos komisiją.

Jeigu kongresas priimtų šiuos ateivystės įstatų pataisymus, keitimoj sąlygos vis šiek-tiek būtų pagerintos. Tik ar priims? Ateivystė turi daugiau sau priešų, negu priešių.

IS VISUR.

Ant Francūzijos protesto dėl sulaikymo francūziškų pašto laivų, Italijos užsienio ministeris davė atsakymą draugiško formoje, užmanydamas kilusius nesutikimus paversti išristi tarpuistikam, santikos teismui Hagagoje. Jeigu tasai teismas ras, kad Italijos oficerai, sulaikydami Francūziškus laivus, klaidą padarė, Italija laivų savininkams žada atlyginimą užmokėti.

Ecuadore, uoste Guayaquil geltonuoju drugi apsiro kapištonas Amerikos kariškojo laivo "Yorktown" Levi C. Bertolte ir pasimirė.

Rusijos ministerių pirmininkas Kokovcevs užtikrina, jog Amerika neturėjo tiesos panaikinti 1832 m. su Rusija padarytą sutarimą ir kad pasekmės panaikinimo sutarimo Amerika labiau patis, Kokovcevs sako, jog nuo laivų, kada civilizuotos tautos užmezgė savitarpinus susišėmus, dar nebuvo atsitikimo, kad vienas kraštas kitam drystų prisikinėti, kokių teisių jis savo viduriuose privalo laikytiesi. Juk, girdi, Amerija irgi neįsileidžia tųjų rasų žmonių ir tulų tikėjimiskų sekty, taigi daugpatystę gyvenančių mahometonų ir mongolų, kokių Rusijoje yra daug daugiau negu Amerikoje žydų. Nieks, girdi, neprigulmingam kraštui neturi tiesos prisikinėti, kieno žydams privalo duoti plastesnes, o kieno siauresnes tiesas, kieno akėsi privalo but mielesni, o kieno mažiau nfieli, Rusija, girdi, nedaro skirtumo tarp

Vaizdelis iš d.rbininkų streiko Lawrence, Mass.—Streikininkų demonstracija ties viena streikuojančiųjų dirbtuvų.

Amerikos ir kitų kraštų žydų, o kiti kraštai nesikiša į apubėzavimus žydų Rusijoje.

Pagarbės žydas rasejas Norda užtikrina, jog dėl panaikinimo 1832 sutarimo žydų padėjimas Rusijoje nepasigerino ir nepasigeris, priešingai, Amerikos užtarnas tik dar labiau žydų padėjimą blogesniu padarys.

Činų republikos karo ministeris Huangting nuo "Merchant Steam Navigation Co." pareikalavo 10 milijonų taelių. Kitaip žada kompanijos laivus parduoti. Bet jeigu taip mėginu daryti, išauktų įsikišimą kitų kraštų, kas ant gero, Činų republiškai neišeitų.

Pekine Amerikos ambasadorius kruvon sušaukė visus mieste gyvenančius amerikonus, nes jis tikisi, jog mieste kils susirėmimai mandžurų regimentų ir kareivais chiniečiais suorganizuotais ministerių pirmininko Juan-shikai.

Mieste Pau, Francūzijoje, Francūziškas orlaivininkas Maurice Tabuteau atliko su savo aeroplano tris lėkimus — 200, 250 ir 300 kilometrų. 200 kilometrų jis nulėkė į valandą, 54 minutes ir 12 sekundų; 250 kilometrų — į 2 val., 22 min. ir 57 sekundes; 300 kilometrų — į dvi valandis ir 51 minutą. Iki šiol dar niekur nei joks orlaivininkas taip greitai nelėkiojo.

Tapo pertraukti diplomatischie susišėsimai tarp pietinės Amerikos republikų Paraguay ir Argentinos.

Dabartiniai orlaiviai, lėkdami, taip labai baldosi, kad jų lėkimą išstolo galima girdėti, todėl ypač karuose tas neparanku, nes orlaivio baladonė pirm laiko persergsti priešingos armijos kareivius. Pereitą savaitę Anglijoj, Alderchote atliko mėginimus su nauju orlaiviu, kurio motoras visai nesibaladoja. Mėginimai išpuolė su visu užganėdinančiai. Orlaivys lėkė visai tykiiai su greitumu 96 kilometrų į valandą laiko.

Italija pagarsino blokadą Arabijos pakrančių nuo Hodeida iki Ras Grūta. Taigi Italijos kariškieji laivai ant viso to plokto gali gaudyti ir neutrališkų kraštų laivus.

Ant Tarpžeminių jurių itališkioje kariškioje laivai sulai-

kė išplaukusį iš Tuniso rusišką laivą "Odesa". Po anglis jame rado paslepta 350 tonų amunicijos. Laivą atgabeno į Bizertą.

Rusai Persijoje elgiai ir toliau tikrai rusiškai: be teismo karia žmonės. Miestė Tabriz pakorė vieną iš turtingiausių ir intelektualiausių armenų.

Portugalijos sostinė Lisabonoj, bažnyčioj Sv. Baltramiejaus užgimė musis katalikų su karinume, kadangi už kalbą prieš randą kareiviai norėjo kuniga suminti. Sužeista kelios dešimtys žmonių.

Ispanijoje valdžia uždarė 400 profesionalių sąjungų už dalyvavimą demonstracijose prieš valdžią.

Norvegijos parlamentas priėmė tiesą moterims užimti visokias valdininkų vintas; moterys negali ten but vien ministeriais, kareiviais, pasiuntiniais ir kunigais.

Francuzas Deutsch de la Meurthe, žinomas orlaivininkystės rėmėjas, pasidirdino saulakiojimui ore karietą. Karieta su langais iš visų pusių yra tarp orlaivio sparnų.

Vokietijos valdžia užtraukė paskolą 500 milijonų dolarių. Iš šios paskolos — 80 milijonų dolarių eis Vokietijos reikalams, kita gi dalis Prusų reikalams.

Belgijos parlamente užgimė muštynės tarp tautos atstovų — socialistų Vandervelde ir katalikų Warnaffe. Katalikas mat užmetė socialistams, jog jie neįaučia produktų brangumo, nes vilioja pinigus nuo darbininkų varguolių. Už tai Vandervelde šoko ant savo priešo ir pradėjo jį kumščioti. Tik kiti parlamento atstovai susimušusius perskyrė.

Vokietijoje galutinai pasibaigė parlamento atstovų rinkimai. Naujame parlamente bus: 110 socialistų, 99 progresistai, 46 nacional-liberalai, 42 laisvamanai, 122 klerikalai ir lenkai, 70 konservatyvų ir 1 neprigulmingas.

Tokiū būdu valdžią remiančių partijų dauguma išnyko, ta puošė persvarą turės, su kuria balsuos nacional-liberalai. Nors toje partijoje turi 46 atstovus, bet jų narių balsai persvers balsus kitų partijų. Iki šiol parlamente persvara buvo klerikalų pusėj. Ar

Prusų Lietuvoj parlamentan išrinko nors vieną lietuvių, dar nežinia. Tik žinia, jog tapo išrinktas nacional-liberalų kandidatas Schwabach; o jis buvo remiamas priešinku lietuvių kandidato Reidžio. Matyt lietuvių balsai pasidalino ir per tą vokiečių viršų gavo; už Schwabachą, matyt, balsavo ir lietuvių dalis. Daniečių Vokietijoje yra dar mažiau negu lietuvių, bet jie geriau politiškai išlavinti, todėl niekada nebūva be savo atstovo Vokietijos parlamente.

Vindobonan atėjo žinia, buk Italija, kaip atlyginimą už Tripolį, sutinka atiduoti Turkijai savo Rytinės Afrikos valdybas, kurių palaikymas Italijai neapsimoka. Užsitraukiant karui, didinasi nesutikimai Italijos su Austrija. Italija suėmė Austrijos garlaivį "Bregenz". Dėlto veik visuose Austrijos laikraščiuose telpa protestai prieš Italijos laivyno oficerų pasielgimą.

Salų Havai uoste Honolulu, vokiškas Hamburgo kompanijos garlaivys "Cleveland" užbėgo ant Amerikos kariško laivo "Colorado" ir gana drūčiai jį pagaliau įmė. Nelaimė atsitiko per tai, kad vokiško garlaivio vedėjas, nosto pilotas Milton P. Saunders staiga pasimirė ir mašinistams paskutinio signalo nepadavė. Laivai "Cleveland" turėjo 500 pasazierių.

Pietinėje Amerikoje, respublikoj Ecuador, mieste Guayaquil smarkiai siausti pradėjo geltomonas drūgs. Šilame mieste, atilertijos stovykloje atsitiko smarki eksplozija, kurios užmušta 60 žmonių.

Liberalai Ecuadore pergalėjo sukilėlius ir jų vadovą generolą Montero. Tokiu būdu revoliucija pasibaigė. Liberalai užėmė sukilėlių sostinę, miestą Guayaquil.

Varšavos priemas pasiuntė trims metams prie sunkių darbų valstijos kariumenės štabo oficerą Wernerį per Stenczeną už šnipinėjimą Rusijos atsigynimo paslapčių.

Vokietijoje parlamento atstovų rinkimai perėjo ramiai, tik Svece, Vakarinių Prusų provincijoje buvo smarkus susirėmimas vokiečių su lenkais. Sužeista suntoje partijoje trys studentai; lengviau sužeistų yra daug žmonių. Skirstyti besipešančius buvo atsiųsta kariumenė.

avasis, kaimynēl, tai ir visai jā-
likas.

Apžvalga.

Pažvelgus Ausros atskaiton...

Siame "Lietuvos" numeryje paskelbiamie pridutą mums "Ausros" Draugijos atskaitą už 1911 metus.

Iš atskaitos matome, kad implančius Draugijos išdan moksliviams šelpiti pareitais metais žymiai sumažėjusios, palyginant jas su pirmesnių metų implančiomis. Taip antai, sulg "Liet." nr. 3, 1910 m. paskelbta atskaita, 1909 metais Ausros išdan implančių buvo 704.93 dolarių; sulg atskaita už 1910 m. (žr. "Liet." nr. 3, 1911 m.), tais metais implančių buvo 696.89 dol. Praeitais gi 1911 metais implančių jau tik 255.20 dol.

Draugijos šelpiamų mokslivų, kaip parodo paskutinioji atskaita, šiuo tarpu yra šėsi, kuriems pe-reitais metais duota paskolės, ap-skritoj sumoj, daugiau kaip ke-turi šimtai dolarių.

Tokiuo budu pereinų metų im-plančius (255.20 dol.) toli ne-pridengę tu metų išlaidų (401.35 dol.). Siems-gi metams Ausros turto izde belieka viso tik 169.47 dol.

Neturime tikrų žinių, kiek mokslivų šiais metais laukia iš "Ausros" paramos. Be abejo, jų vistik yra nemaža. Su tokioo turto izde Draugija nedaug įstengs besušelpiti ne tik iš nau-jai atsiskaukiančiųjų, bet ir tiems, kurie jau nuo seniau gauna iš jos paskolę ir pasitiki ją gauti toliaus, iki mokslų baigiamų; Draugija netesės, jei nesusiras veikiai kitų, ne vien šėnarių mokesčiai, implančių šėltinių.

Neseniai Chicagoj "Ausra" šventė 10-metinį savo gyvenimo ir darbų jubiliejų. To vakaro kal-bėtojas p. K. Gugis, nupiesdamas trumpai "Ausros" istoriją, paži-mėjo, kad ką Draugija nuveikus, nuveikus pasidėkojant visume-nės užuojautai ir paramai. Kal-bos pabaigoj jis tiesiai kreipė žodį į tą pačią visumėnę, kad ji neatsisakytų ir toliaus padėti Ausrai veikti, tariant, padėti pa-salpa jos reikalaujantiems augš-tesnės mokslo ir dailės įstai-gose besilavinantiems jauniems lie-tuviams ir lietuvaitėms.

Visuomenės paramos taip svar-biame, kaip lietuvių jaunuo-menės auklėjimo darbe, "Ausra", be abejo, reikalinga. Visuomenė turėtų tati suprasti ir, atsizvelg-dama ypaciai dabar į "Ausros" išsekusį turta, turėtų paduoti jai savo pagelbingą ranką.

Ak gi Amerikos lietuviai ne-paskundė atsilankiusiems iš Lie-tuvos svečiams tik trimis me-nesiais sukrauti kruvelę — dau-giau kaip 17 tukstančių dolarių — "Saulės" mokyklų reikalams, o juk "Ausros" tikslai ir uždavi-niai nē kiek nemažesni už "Sau-lės".

Taip gausiai apdovanojē eū-ro-pinę pradinį mokyklų įstai-ga, amerikiečiai jau labiau turėtų nepamiršti savosios "Ausros".

Tuo turėtų rūpintis ne tik kiekvienas savo tautos reikalus suprantas lietuvis, bet ypaciai daug labo galėtų čia padaryti mūsų įvairios rūšies draugijos.

Kaip tai būtų gražu, kad tos mūsų draugijos ir visokie rateliai imtų remti tautiškas mūsų pla-tesniais tikslais įstai-gas, auko-damos joms bent dalelę to pelno, kurį jos paima iš rengiamų sa-vo vakarų-vakarelių. Kad tai jos įvestų šitą madon, kaip gar-bingos jos būtų ir kiek naudos padarytų mūsų atbusios tautos kultūros dirvoje!

Kuri draugija bus pirmutinė pravedusi šitam kelią, kuri jų pirma duos kitoms pavyzdį?

Ankstyvas paukštis.

Pavasaris dar toli, bet Susi-vienijimo Lietuvių Amerikoje sodnelyje pasigirdo jau pirmas gegužės ku-ku! — pirmas prieš-seiminės agitacijos "džiabistų" balsas.

"Tevynė" išspaudino laiskelį, rasytą "Keleivio" darbininko, R. Vasiliausko, vienam S.L.A. są-nariui, K. Liutkui. Rašytojas agituoja už savo darbavį Ge-gužį, kad jį rinktų S.L.A. ka-sieriumi. Laiskas skamba:

"Gerbiama: — Mes norime išrinkti Jurgį Gegužį, 'Keleivio' leidėją, šimet už kasterių Susi-vienijimo Lietuvių Amerikoje. Todėl maloneiki Tamsta papra-šyti pas savo draugus, kad jie ji

parentų. Ačiu Tamsta už visą gerą. Tikime, kad neatsisakysite tą malonę padaryti. — Su pagarba R. Vasilis."

K. Liutkus, paskelbdamas vie-sai laisšką, šitą už Gegužį agita-ciją vadina nešvaria politika ir įneša, kad S.L.A. Pildomoi Tar-ryba "suspenduotų Gegužį nuo kandidatūros". "Tevynės" redak-cija deda ir savo pastabą:

"...Nesinorėtų tikėti, kad p. Ge-gužis, kurio leidžiamas laikraš-tis berods niekadus nebuvo tik-ruoju S.L.A. prieteliu, vartytų už save tokią agitaciją. Vienok žinant, jog laiško autorius dirba p. Gegužio spaustuveje, nenoro-mis prisieina suprasti ir patį p. Gegužį pridėjus prie to darbo savo ranką."

"...P-as R. Vasil, rašydamas 'Kovoje'... su tikslu sėti nau-jus nesusipratimus 'organizacijō-je'... ir tą organizaciją ardyti, pats tuo pačiu laiku atsidrasina agituoti, kad jo darbdavys pa-tektyt į tos pačios organizacijos izdininkus! Kiek tame visame nešvarumo ir menko, biau-raus iš-rokavimo!"

GYVENIMO AIDAI:

Nesmagus korespondentų padėi-tas — Kokia turi būti korespon-dencija? — "Svečiai" sukėlė val-dus Lietuvoje, — žandary pasit-kihtas mūsų "svečių". — Tumo pa-skaitos. —

Nesmagus yra korespondentų padėjimas. Musų korespondentai randasi tarp Scillos ir Charibdos.

Parašei korespondenciją, bi-skutį papikei netikusiai losūsus artistus, tai tuojau gausi "vel-nių" nuo artistų: kodėl tik pa-sakei, kad negerai, o ne pa-sakei, kaip reikia lošti, kad žino-tų kitą syk; jeigu kas negerai, tai parodyk, kaip būtų gerai.

Laikraščiuose (visuose apart "Saulės", "Lietuvaitės" ir "Že-mačio") taip ir marguoja: "Jūs, korespondentai, rašote, kritikuojate vakarus. Bet kodėl jūs nepasakote kaip reikėjo lošti, kad būtų gerai."

Reikia: jeigu rašai korespon-denciją, tai duok ir lekciją apie losimą, kaip ten reikėjo nusimti skrybėlę, kaip išsitioti, kaip žing-snį žengti, ir t. t.

O redakcijos sako: "žinias ra-šykite juotrupniausiai, be jo-kų pamokinių".

Ir kurių dabar klausyti, publi-ka reikalauja lekcijų nuo kore-spondencijų, o redakcija — ko-respondencijų žinių. Kieno da-bar klausyti: ar publikos, ar re-dakcijos?

Ir taip mūsų korespondentai randasi tarp Scillos ir Charibdos. Tad kaip daryti koresponden-tui?

Korespondencija nėra lekcija, bet žinia apie tą ar kitą atsitiki-mą. Jeigu pabandytumėm per ko-respondencijas duoti lekcijas, tai būtų nepabaigiama pasaka-lecti-ja: nugaros publikai rodyti ne-reikia; taip reikia juoktis, o ne taip, taip reikia verkti, taip rei-kia nusiminimą parodant daryti ir t. t. Ir tas būtų kiekvienoj ko-respondencijoj.

Ar nenuobodu būtų jums pa-tiems tą skaityti? Korespondencijose — žinios. Korespondencijose turi būti trumpai, aiškiai, be jokių lekti-jų, aprašytas pats atsitikimas. Net korespondento nuomonė ir patį atsitikimą neturi būti iš-reikiama, ar matoma.

Ir svarbiausia — korespon-dencija turi būti teisinga, aprašo-mi dalykai turi būti gerai iširti.

Bėda mūsų korespondentams, bet bėda ir redakcijoms su mu-sų pakampiniais "koresponden-tais".

Tokių pakampinių korespon-dentų yra prie kiekvieno laik-raščio. Susipyko jis su kuo nors, tuoj ir rašo ilgiausią koresponden-ciją ir sau patinkamą laikraštį, (rašo ir į nepatinkamą, jeigu ti-kisi patalpinimą išmelsti. Red.) ant kiek tik jo gabumas leidžia, koliodamas savo oponentą.

Netalpinsi tokio "koresponden-to" korespondencijos, atsiskak-ty nuo laikraščio ir kitus neska-i-tyti kalbės. Patalpinsi — gali redakcija atsirasti prie teismų, o jei ne, tai jo oponentas tokiu pat tonu atsakys, tai vėl ir eina pasikolijojim tarp dviejų as-menų.

Taip tai dedasi su mūsų ko-respondentais ir jų koresponden-cijomis.

Neseniai pasibaigė tarp mu-sų kilę vaidai dėl "svečių", o štai dabar vaidai prasidėjo už tuos pačius "svečius" Lietuvoje.

Kun. K. Olšauskas per "Vil-tį" atsakė amerikiečiams, užme-tantiems, buk jis esąs šnipas. Apsigynimui faktų neparodė, tik pasitenkino pasakymu, kad tai smeizimas.

Bet "Liet. Uk." su "Liet. Zin." tokiu jo pasiteisinimu nepasi-tenkina. Reikalauja daugiau fak-tų.

Už tai gavo per tą pačią "Vil-tį" nuo A. Sm. puikią lekciją ir vardą smeizikų. Ant to p. R. "L. Z." N. 144, 145 ir 146 atsa-ko ilgu straipsniu "Keisti. prin-cipai", kur nurodineja, kad kun. K. Olšauskas, nei "Viltis" neturėję teisės vadinti smeizi-kais tu laikraščius, ar žmonių, kurie sakė, ar rašė apie kun. Olšausko santikius su slaptąja po-licija, nes ir antroji pusė turė-jusi užtektinai priežasčių tai manyti.

Kuo tas pasibaigė ir kurioje pusėje teisybė — dar nesimato.

Lietuvos laikraščius pasklido zinia, buk kun. Tumui ir Olšauskui parvažiuojant, Kibartose pasitikęs juos žandary rot-mistras su būriu žandary. To-kiu budu žandariai padarė mu-sų "svečiams" pusiau-oficiališką pasitikimą, kokiį jie daro tik sau artimesniems žmonėms.

Ką gi tas reikėtų?

"Drįstu pirštis šviesuomenėi su paskaitomis apie Amerikos lie-tuvių gyvenimą" — taip neseniai rašė kun. J. Tumas "Lietuvos žiniuose". Mat tas "mūsų di-džiausias veikėjas" — "pasišventė" apvažiuoti visą Lietuvą su pa-skaitomis-prakalbonėmis apie Ame-ricos lietuvius, ką jis patyręs čia "beveičiamas" ir pinigus rink-damas.

Savo paskaitose tamsiausiai-zausias piešiami Am. lietuviai. Tarp jų esą tik veikėjai-kriau-čiukai, kitų rimtų veikėjų nēsa. Tik veikia vieni kunigai. Gi pa-rapijėnės mokyklos, — tos dau-giau "tautos labui" veikiančios, negu Gabrio biuras.

Gaila tik, kad kun. Tumas viešedamas Amerikoje, vietoj sa-vo dvideidės politikos, neparodė, kaip reikia veikti.

Pagalios Tumas pataria tik to-dėl važiuoti į Ameriką, kad už-sidirbtu du, tris tukstančius rub-lių, ir grįsti į Lietuvą, ir gal jo cirkui pinigų aukoti.

O kad taip kun. Tumas, nusi-ėngęs savo kuniginę apikaklę, at-važiuotų į Ameriką ir pabandy-tų užsidirbti du ar tris tukstan-čius rublių? Butų labai pamo-kinas dalykas. Pamatyty, kad užsidirbimas tai ne cirko pajao šokinėjimai.

K. Virsnis.

LAPELIS.

Praporo Raspaškino gyvenimas ir darbai.

Romanas.

(Tęsa).

Karas vis tęsėsi. Kol Raspaškinas sėdėdavo link-smoj kompanijoj, kol galvoj šel-davo išgertas vynas, tol jis, at-statęs krutinę ir išskėlęs taurę, šūkandavo:

— Nesuprantu, nesuprantu, ko-dėl manęs nesiunčia musio lau-kan! Ok, kaip man norėtusi mu-sis! Ką są parodyčiau, ką pada-ryčiau!... Ol... Ek!... Vy-ručiai, karas!

Bet truputį prasiblaivinęs, nie-kam nematant, Raspaškinas nu-pirkdavo kelias žvakes, sudėgio-davo jas prieš ikoną, ir, parpuo-lęs ant kelio, indavo žėgnotis:

— Viešpatie, Viešpatie! Susi-milk ant manęs — paimk tu ma-ne savo apveizdon... Tu esi Visagalis — susuk tu Kuropatki-nui protą taip, kad jis apie ma-ne visai užmirštų ir niekuomet nenukamandintų į patį musio lauką, kur tas japonas! Pada-ryk, mano Dieve, taip — tau lengva, tu esi Visagalis. Viešpa-tie, išgelbėk mane nuo japonų granatų ir kulky — aš toks jau-nas, aš taip noriu gyventi... Dieve, aš esu tavo nužemintas tarnas...

Pasimeidęs, padrebėjęs, Ras-

paškinas vėl indavo gerti ir, at-statęs krutinę, vėl šūkandavo:

— Ek, paskirtų mane vietoj Linevėjus ar Steselio — už po-ros dienų aš bučiau Rusijos dur-tuvais! Ek!... Durtuvais!

Visagalis Raspaškino maldos visgi neįsklausė: vieną gražią dieną Raspaškinas ir dar keli ofi-cieriai iš Kuropatkinio štabo bu-vo pasiūsti staciai į pirmąsias po-zicijas, į pačią japonų ugnį. Kiti oficeriai tuojau ištraukė, kur reikja, g Raspaškinas, rai-tydamos lovoj, šaukė ne savu balsu:

— Oi, gumbas man, gumbas! Gelbėkite! Aš mirštu, mirštu! Gumbas — smaigia!

Gydytojai gerai jį iščiupinėjo, gerai išvartė — jokio gumbio ir niekas nesmaigia. Bet dėl vis-ko, taip sakant, kad būtų gryna sąžinė, gydytojai Raspaškiniui gerklėn suvertė visą "kastorkos" butelį...

Raspaškinas, noroms-neno-roms, turėjo keliauti ten, kur bu-vo paskirtas.

Bet atvykęs musio laukan, jis kažin kokiuo budu nepakliuvo į pirmąsias eiles, kaip buvo pri-komandiruotas, bet pasilikio ar-mijos užpakalyje. Tiesa, čia ja-ponų kulkos dar nesiekė, bet vis dėlto jau buvo nebe tas, kas Kuropatkinio buveinėje. Čia nuo-latos pajiojasi tau akys išmė-sinėti kareiviai: vienam rankų truksta, kitam kojų, trečias be-nosies, ketvirtas be ausų — brrr!... biau-rus reginys, visai nestetiskas! Raspaškinas nema-zai piktinosi. Be to, čia retai tebuvo galima patrankyti karto-mis, mažiau moterų tesimatė, nebent tik galeistingosios se-sers.... Abelnai, biau-rus čia gy-venimas!

Raspaškinas nervavosi!... Sykį Raspaškiniui ir dar kele-tui oficerių buvo prisakyta iširti aplinkines vietas. Oficeriai klaidžiojo, klaidžio-jo; dukinėjo, dukinėjo: laukai kaip laukai, o viršų galvų — dangus kaip dangus! Tik kažin kur tolmųj kanuolės griovė.

Sit upai Raspaškinas kad pa-sileis bėgti, kad pasileis!... Ki-ti oficeriai, nustebe, šaukia visa gerkle, nori savo kolegą sulai-kyti — kur tau! Raspaškinas dar smarkiau nēsa kudašį!

Oficeriai, pasileido paskui — pasivijo ir sugrobė už rankų. Žiuri jam veidan ir — o, Dievu-telėjau! Raspaškinas visas kaip mirtis, baltas, dreba ir, yt gan-dras, kalena dantims.

Oficeriai ėmė teirautis, klaui-sinėti: — Kas tau? Kas? Raspaškinas, pridėjęs prie šir-dies ranką, vos teistare: — Granata....

— Kokia granata, kur? — Japonų granata! Oi! — Ar tu pašėlai, iš kur? — stebėjosi oficeriai. — Japonas, vyruti, nuo mūsų dar už kelių dešimtų kilometrų, jokia kanuolė taip toli nelekia....

"Raspaškinas vis negalėjo atsi-gaivalioti, jis tik šnibžėjo: — Granata.... Argi jūs ne-matėte, kaip mes ėjome pro tą medį, prie kelio.... Aš tik gir-džiu: už viršų galvos.... Pa-jutau, kad mane kažin koks su-kuryr sugriebė, pakėlė į orą ir ėmė nešti.... Nesė, nesė.... Oi! Japonų granata mane nešė!.... Kur aš dabar esu? Aš nieko ne-bematau....

— Ne, tu pašėlai, turbūt, Ras-paškine!.... — Kalbėjo ofice-riai.... — Aš mačiau!.... Aš jaučiau, kaip mane nešė! — nesiliovė tvirtinęs Raspaškinas.

— A-a, žinote, vyručiai, — atsiliepė vienas oficerių, — aš dabar suprantu. Ištikro, einant mums pro tą medį, iš jo viršūnės išskrido, didelė varna....

— Ištiesu! — sušuko ir kiti oficeriai. — Dabar ir mes atsi-menam!.... — Ir mes matėme tą varną!.... Raspaškine, ten juk varna buvo, ne granata! Ar tu pasiutai?

Raspaškinas, užsisirdijęs, at-kiro: — Ir kalb! Aš neesu bepro-tis! Ačiū Dievui, galiu atskirti, kur varna, g kur granata! Esu oficerius!....

— Ek, Raspaškine, tau tik pa-sirodė taip! Še, vyruti, konjako išgerk, bus geriau, prašvis akis ir drąsos daugiau ingausi....

Raspaškinas drebančiomis ran-komis prikišo prie burnos bėdo-lio kaklą — butelis ėmė kliunk-sėti!....

Petras Butėnas, (Toliau bus).

Atskaita "Ausros Draugijos" už 1911 m.

Išciga 1911 m.	
4. I. 7. k. "Ausros" (p. G. J. Leveski)	12.00
14. II. Brooklyno kp. (p. J. J. Pankšit)	9.50
16. II. Aukos	28.80
Sep. 9, '08 J. Mikolauška	.50
Oct. 2, '08 K. Serežis	10.00
Nov. 28, '08 Kalvaitis	5.00
April 6, '09 M. P. Stalkis	11.50
April 7, '09 J. Januškevičius	1.80
	28.80

Aukos Baliauskaitei D.	16.55
(Feb. 19, '10 Rutkauskai \$10.00; Mar. 8, P. Šilpnutis \$1.00, March 31, — V. Šleika — \$5.55).	
29. IV. Dr. F. Matulaitis	25.00
28. V. Jurgis Kazakevičius (Pittston, Pa.)	3.00

3. VIII. S.L.A. (p. J. Skri-tulski)	75.00
3. VIII. Aukos prisistoj	
XXVI seimui S.L.A.	11.25
22. VIII. Dr. F. Matulaitis	25.00
15. XI. Dr. F. Matulaitis	25.00

18. XII. F. A. Golubicki (7-4 kp. Chicago, Ill.)	20.10
20. XII. Brooklyno sečnos mlytoja (patariant M. Petrauskui)	1.00
30. XII. J. Šliupas	3.00

Visu labu \$255.20

Išlaidos 1911 m.

1. II. J. J. Francuzevičaitė	\$75.00
Lėšų	.25
25. II. W. Bowkiewicz	50.00
25. II. Fel. Bortkiewicz (Petru Maikauskui)	75.00
Lėšų	.50

22. V. K. Mikolaitis	100.00
16. VII. Jonas Šepety	50.00
16. VII. Vanda Mingailytė	50.00
Lėšų	.60

Visu labu \$401.35

Man izdininkaujant iki 1. I. 1911. Inimta \$387.72.

1911 m. inimta 255.20

Visu labu — \$412.92

Išleista — iki 1. I.

1911 m. \$3557.10

1911 m. išleista 401.35

Visu labu — \$3958.45

Todėl izde lieka naujiems 1912 metams visu labu — \$169.47.

P. S. Jeigu kieno imokėtus pi-nigus bučiau klaidingai įrašęs ar per nepasizūrėjimą visai neįra-šęs begyję 1911 metų, mokyk-šiejie malonės man parašyti, kad pataisyti galėčiau.

Su tikra pagarpa

J. Šliupas,

"Ausros" izdininkas.

Iš Chicago

Lietuvių Gyvenimo.

"Ausros" Prelekcija.

Nedėlio, vasario 4 d. Ausros svetainėje (3149 S. Halsted gtv.), 3 val. po pietų Dr. A. L. Juška skaitys prelekciją temoj: "Iš svei-katos srities".

Po prelekcijos p. A. Petraitis aiškins vienoj pirmesnių prele-cijų pakeltą klausimą: "Kas turi didesnę inteknę į žmogų — pro-tas ar jausmai".

"Ausros" susirinkimas/

Mus prašo paskelgti, kad pė-nyčio, vasario 2 d., 8 val. va-kare, Ausros svetainėje, įvyks Ausros Dr-jos 1-os kuopos narių susirinkimas. Kviečiama atsi-lankyti ir ne narius, kurie tik Ausros Draugija interesuojasi.

"Grazi Mageliona" scenoje.

Sausio 28 d. moterų draugija "Apšvieta" statė 4 veiksmų "me-lodramą" "Grazi Mageliona ir Vėliaus, parapijai sutvirtėjus, ji pati užsimokės visą algą kuni-gui. Musų kunigas atsisakė im-ti ypatingą užmokestį už ludikių krikštijimą, vinčiavą, išpažintį, palaidojimą ir už kitas tikėjimiš-kas apeigas. Bet parapija nutarė, jog turinti kokį reikalą su mu-sų kunigu, turi paaukauti nors-kiek išgalį musų jaunai, netur-tingai parapijai. Tokias aukas renka ne musų kunigas, bet mu-sų išrinkti parapijos viršininkai. Siems metams musų parapija iš-irinko sekancius viršininkus: pi-rmininkas — J. Miliulis, 1122 Des-plaine gatvė; nutarimų raštinin-kas — J. Valutis, 555 W. 14-ta; finansų raštininkas — J. Jurksai-tis, 540 Liberty; izdininkas —

prasta! Tati viskas, ką galima apie tą veikalą pasakyti.

Kaslink pastatymo, gal mē-gis teisintis, kad ir kitataučių scenose panašias "Fairy Tales" stato. Stato, bet kitokias ir ki-taip! Stato operas-pasakas dėl jų dailumo; stato ir sudrama-tizuotas pasakas, bet kitaip pa-rašytas, kitaip suloštas ir su ki-tokiomis scenėjimomis. Jei bent vaikams, ir tai jei koks nors mo-ralishkas motivas išvestas buna. O čia? Tik bent kad didžiūnas tarnų ir vargdienų padėjimą ap-gailistavo, kas buvo visai ne-vietoj, todėl kvailai išrodė. Svar-benes roles turėjo: Petro — P. Stogis; Magelionos — A. M. Dundulietė; Marceliaus — L. Sankunas; Petro tėvo — S. Uk-tveris; jo motinos — M. Šeškie-nė; senelės, Magelionos auklės — Miščiukaitienė; karaliaus, Ma-gelionos tėvo — Prusinskis. Sto-gis Petro rolę išrodė visu kitu, tik ne "ricerium", ir lošė ne ka-reivio rolę. Dundulietės kalba ir judėjimai tikty pasikolijimo sce-noje, bet ne švelnioj Magelionos rolę, kur reikia švelnaus išauklė-to tipo mergaitės-karalaitės. Ne-geriau, lošė Uktveris ir Šeškie-nė. Ne pakanka jeib ką didžiūnų rubais apvilti ir atloš didžiūnų rolę. Miščiukaitienė — senelės, Sankunas — Marceliaus, ir Prusinskis — karaliaus roles atli-ko gerai.

Tai jau antras moterų dr-jos "Apšvietos" vakaras toks men-škas. Nuo moterų "Apšvietos" dr-jos laukta ko geresnio, bet to geresnio nesulaukta. Rodosi tik-slas moterų "Apšvietos" dr-jos — šviestiesi ir apšviesti kitas moteris. Argi tą tikimasi pana-šių Magelionų perstatymais at-siekti? Tam reikia ko geresnio.

Mirga.

Chicago lietuvių liuteronų parapija.

Nedėlioje, sausio 21-ma d., at-sibuvo įvertinimas į liuteronų kunigus teologijos kandidato J. I. D. Razoko. Ceremonijos atsi-buvo vokiečių bažnyčioje, kertė 19-tos ir Johnson gatvių. Razo-ka baigė mokslą pernai; Con-cordia teologijoje seminarijoje Springfield, Ill. Tą pačią dieną atsibuvo jo įstatymas vietinėn Ziono Evang. Lut. parapijon.

Taigi Chicago lietuviai evan-gelikai liuteronai dabar turi lie-tuvių kunigą, truksta tik savos bažnyčios. Bet tikimės neuži-gio ir savo lietuvišką liuteronų bažnyčią turėti. Kol tas atsitiks, laikys kun. J. I. Razokas pamal-das vokiečių evangelikų liutero-nų bažnyčiose. Vokiečių baž-nyčioje, kertė 19 ir Johnson gat-vių, bus laikomos pamaldos kas 1-mą ir kas 3-čią nedėdienį kiek-vieno mėnesio. Musų pamaldos prasidės 4-tą val. po pietų. To-liaus žadama laikyti pamaldas kas nedėdienį. Parapijos susi-rinkimai buvo kas 1-mą mėnesio nedėdienį. Parapijos susirinki-mus veda parapijos išrinktas pi-rmininkas. Kiekvienas 21 metų amžiaus parapijos narys turi tie-są balsuoti parapijos reikaluose. Visi parapijos nariai turi lygias tiesas. Visą parapijos turta kon-troliuoja pati parapija per iš-rinktus tam tikslui komitetus. Parapijos reikalams kiekvienas turintis tiesą balsuoti narys mo-ka po 50 centų kas mėnesį. Ne-turintiems tiesos balsuoti, mo-terims ir merginoms nėra pa-skirto mokesčio. Bet musų mer-ginos, kurių nemažai turime, pa-čios iš liuso noro nutarė mokėti po 25 centus kas mėnesį lie-tuviškos parapijos reikalams. Už tokį musų merginų pasielgimą reikia jas pagirti.

Tikejimų Istorijos Rankvedis.

Su paveikslais.

Parašė bendradarbiaujant kitiems mokslininkams

P. D. Chantepie de la Saussaye

Teologijos prof. Amsterdamė.

Vertė J. Laukis.

Apeigos, liečiančios mirusius, gauna savo pobūdį nuo sąryšio, esančio tarp demonų ir mirties. Mirimo valanda tikinčiam į Mazdą padaro ypatingą pavojų, kadangi tuojais ateina velniai; todėl reikia panaudoti visos išgalės išliuosavimui nuo jų ir mirusio, ir sąvęs. Tam turi pagelbėti žavėjimai ir valymai, maldos ir aukos; jos seka mirusį toli, kol yra dar galimas užpuolimas iš piktųjų dvasių pusės.

Valymai prasideda, kaip mirtis dar tik artinasi; mirštantys nusiprausią ir apsiavelka skaisčiais drabužiais; paskui šaukia kuniga, kuris skaito nuodėmių išpažintį, miršančio atkartojamą, ir pila jam į burną, ar ausį haomą, nemarybės gėralą, prirengiantį jį į amžinumą. Kaip ateina gi mirtis ir lavonas dar kartą buva valomas ir padedamas ant kėščių, tasyk be jo liudinčių žmonių ir nešikų niekas prie jo negali jau lytėtis, nes mirties valandoje Ahrimanas siunčia pas myrio patalą lavoninį drūdą Nazu (slg. *nelius*—*ucco*) lavoninės musės pavidale ir nuo to laiko lavonas patenka po drūdą valdžia. Kad demoną nuyti, kambarin įveda keturakis šuo, vadinamas, šuo su dviem župsniais plaukų ant kaktos, nes šunies pažvelgimas, ir ypatingai su tokiais ženklais, sunaikina velnius (šunies pažvelgimas, sagdid, yra susirišime su kitais valomaisiais veiksmiais). Tuojais potam kambarys šventinama arba dizinfekuojama ugnimi; geriausiai yra tam vartoti kvepiantį medį, k. v. sandalių medius. Šale indo su ugnia, bet neartčiau trijų žingsnių nuo numirėlio, sėdi pakviestas kunigas ir neperstodamas skaito iš Avestos sermenines maldas. Arti lavono turi būti bent du žmonės velnių vaikymui. Neuzilgo ateina nešikai, kurie teipgi vienval turi būti po du; jie apsirėngę baltais drabužiais ir rupeštingai saugoja save nuo visokio susitępimo. Lavoną neša jie ant palaidavimo vietos ant kėščių, padarytų iš geležies, o ne iš suaižėjusio medžio, ir lydi gėntės, draugai ir kunigai. Pernesimas neturi būti atliekamas nakčia, ir tik kaip išimtis lietingame ore, idant demonai nebūtų perdaug stiprūs ir kad šventas vanduo nesutęstų.

Laidojimo vieta, kurion nešama lavonas, yra *dakma*, lavonų bokštas, nevalyva, toli esanti nuo gardo vieta. Tulame tam tikrame atstume nuo jos gedėjamoji procesija turi su numirusiu atsisveikinti, kas atsitbuva su maldomis ir valomomis apeigomis. Dakma yra didelis cilindrinis trobesis, apie dvylikos pėdų aukščio, kurio stogas pritaistas lavonams dėti. Pradedant nuo trobesio kraštų jis nuožulniai nusileidžia į vidurį, kur yra atvara lyg sulins, pridedama stogelin. Lavonai dedama ant stogo koncentriškoms eilėms ir nuo jų nuimama visoki drabužiai; paskui jie paliekama elementų ir maitėdžių gyvulių veikmei, kurie randas apie dakmą, ypatingai varnai ir vanagai, pulkais lekiodami apie laidojimo vietas.

Kaip lavonas liekasi suestas, ar sudžiūsta, tai kaulai nešėjų yra nužeriami į šulinį, kur ir pasilieka toli, kol dakma stovi. Perėjus metų eilei, sulyg Avestos prisakymo, dakma turi būti sugriauta; toksai darbas yra dideliu nuopelnu ir pasekme turi daugelio nuodėmių atleidimą; bet po teisybei tai ir pirma retai tebuvo pildoma, o dabar ir visai ne.

Dakmos tikslas yra tame, idant laidojimas atsitbu su kuomaziūsiu susilytėjimu su šventais elementais. Ugnis čia visai nevertojama; vanduo, rupeštingai įtaisyta dakmos sienose džiovinimo sistema ir filtravimu, nuvedama nuo žambiai gulinių lavonų kuogrečiausiai ir tyriausiam pavidale. Susilietimas gi su žeme yra simboliškai vengiamas tuomi, kad keturi mediniai stulpai, esanti dakmai pamatu, aprišama auksiniu ar vilniniu šniureliu, kas turi reikšti, jog visas trobesis randasi ore. Kaslink paskutinio elemento, tai, žinoma, nėra galima jokia apsauga, bet yra skaitoma ypatingai ant nevalyvių gyvulių ir paukščių lavono sumaikinimo.

Parsiskose Indijos bendrijose dar ir dabar yra keletas dakmų; dabar jos vadinama "tylos bokštais", nes yra užuociose vietose; tik lavonų nešikai buva šale jų. Kad apie dakmas vaidosi velniai, kurie kas nakt, su visomis savo ligomis ir nevalyvu lako apie jas, šoka, puotą kelia, geria ir poruojasi, tai tas viskas suprantama pats iš sąvės, ir apie tai apčiai ir nuosekliai pasakojama Avestoje.

Pirmą po sermenų dieną prasideda šventė mirusio *garbimam*. Ji tęsiasi tris dienas, nes trys dienos turi pereiti kol numirusio vėl visai nuo žemiško skraito atsiskirs ir jos kelionė į tolimą šalį, į anapus kapo svieta pasibaigs.

Šventė numirusio atminčiai atsitbuva iš dalies gimtiniam name, iš dalies artimiausiam ugnies šventnamyje. Netoli nuo mirusio namo, toje vietoje, kur jo kunas pirma jo nunešimo gulėjo, kuriama ugnis, kuri dega tris dienas, ir žiburyš žiba devyņas dienas; šion dedama taurė su vandeniu, į kurią mirusio giminės kas rytas ir kas vakaras atneša šviežias gėles. Per šitas tris dienas artimiausi numirėlio giminės turi susilaikyti nuo visokio mėsioško valgio ir apskritai namuose valgis negaminama. Namuose su ypatinga iškilme kasdien atsitbuva maldos su skaitlingais pate-tais ir Sraošs prisiskaukimais. Bet augščiausias naminės šventės laipsnis yra ceremonijoje, atsitbuvalčioje vakare nuo žvaigždžių pasirodymo laiko iki pusiaunakčiui. Ji vadinama *Afrngan*, arba *dėkonės šventė* ir švenčiama Sraošs garbei. Abu kunigai, Cot ir Raspi, sėdi vienas prieš kitą ir laiko rankose gėles, skaitydami atemvogu ir kitas maldas; per šitą šventę giedama *dachma* afritiš himnas, teisingojo garbystymas.

Šventimas šventnamyje, prasidedas sekancią dieną, turi už numirėlius pamaldos pobūdį; šventveiksmiškoji jos dalis yra duonos Sraošai aukojime. Ploksčias pyragaitis, drana, arba dorun, nuo kurio paėjo ir pačios šventės bei at-sinešančių prie jos himnų, Sroš dorun vardas, — duodama paskui visiems dalyvaujantiems aukojime; po to eina haomos auka ir iš Jasnos, arba iš Vendidado skaitymai. Trečią dieną kunigai, giminės ir draugai susirenka ant bendros šventės, kurioje svarbiausią rolę vėl lošia patet; paskui be-turčiams dalinama donos ir apskelbama dokumentinės ži-nios apie paaukojimus, mirusio padarytus bendrijos naudai su dėkingais mirusio garbystimais iš bendrijos pusės, jei aukojimai yra dideli.

Ketvirtą dieną nuo prašvitimo, šventė pasiekia augš-čiausią savo išsivystymą; šioje pačioje valandoje tikrai yra nusprendžiama vėles likimas; todėl reikia nepalsti maldose ir būti duosnum aukomis; dar kartą Sraošai aukojama pyragaitiai dorun, kaipogi ir duodama auka teisingųjų fra-vašams. Situomi pasibaigia tikejimiška šventės dalis ir jos

dalyvininkai gali duosniai apdovanoti save už atliktus jų darbus. Skaitiduje dovany, davinėjamy per puotą, yra nauji drabužiai kunigams ir beturčiams; nešlavis jų kunigams, ant baisaus teismo numirėlis ateina *huddas* ir turi gėdintis kitų.

Visa to tikslas yra tame, idant pagelbėti vėlei jai bekeliaujant į dangų, inteikus ją vėlių keliarodžio Sraošs globai. Netel-usi kuno vėl per šitas dienas buvė teip jautri ir opi, kaip tik ką gimęs kūdikis, negalys pats afraisti kelio; todėl reikia, idant Sraoša priimtų ją, kaipd gėra priėmėja bobutė, reikia ji penėti ir rupintis ja, idant ji sutvirtėtų sunkiai ir baisiai kelionei; reikia teipgi, idant ant žemės degtų daug ugnių vaikymui demonų nuo vėlės, nes Sraošai, vėjo dievo Vaje ir pergales dievo Bachramb (Veretragna) palaikomam drauge su vėle besikeliant per orą, juos baisiai persekioja demonai, norėdami vėl išplėsti: Astovidet, mit-riai užmetas kilpas, piktasis oro dievas Vaje ir piktadaris Ešma; ne gerieji gerpali, tik palydinčios gyvųjų maldos pagelbsti vėlei ir jos bendrakeleiviams, teip kad ji nepaly-tėta pasiekia teismo vietą.

Viršutiniame oro sluogsnyj, lengvame eteryje, tiesiasi šviečias tiltas Simvat (vėjo tiltas); jis tiesiasi nuo kalno Sakad-i-Dajitk, esančio svieto viduryje, iki Elburso viršunei, ant dangaus krašto. Ten Sraoša pasilieka su išliuosuo-tomis vėlėmis, jei jų geri darbai buvo pakaktini jų išgany-mui nuo demonų. Cion, ant svietinio kalno, priėjus tiltą atsitbuva pirmas sprendimas apie vėlės likimą. Trise: Mit-ra, teisingumo dievas, Sraoša ir Rašnu Razista posėdžiau-ja šitame teisme. Mitra, kaipio pirmininkas, veda tarybą ir apreiškia nuosprendį; greta su juo yra Rašnu su "dva-sių svarstyklėmis, kurios ne ant plauko nenukrypsta intiki-nui kokiam nors žmogui ir vienokiai sveria kaip karalius ir valdovus, teip ir vargšus bei palaikius žmones". Cion sveriamia žmonių darbai ir gerieji yra kvociami sulyg paties atšiausio teisingumo. Bet teipgi gelbsti išganinga galybė turį išpažinimą, kaip pačios vėlės ir jos draugu nuodėmių išpažintis, teip ir aguna-vaيريا tikejimo išpažini-mas. Jie prideda savo didelę svarbą tai svarstyklų pusei, kurioje padėta geri darbai ir gali priversti ją nusvirt; vienok teismas yra teip griežtai įstatymiškas, kad net tasyk, kaip geri darbai ir gali priversti ją nusvirt; vienok teismas yra teip griežtai įstatymiškas, kad net tasyk, kaip geri darbai atsveria bloguosius, jis dar ilgai neskaity pasku-tinių įpirktais; jie turi būti įpirkti vienas po kitam baus-mėmis, išpildomomis čia pat ant vietos ir tik jau po to vėlė, jei ji išliuosavo, gali eiti į dangų. Ar ji eis į dangų, ar į pragarą, tai jos likimas vis pasirodo pats emiant tiltu. Teisingam jis yra platus kaip gatvės, pasmerktam siauras kaip plaukas; paskutinis krinta nuo jo į pragaro prapultį, baisiai atsivėrusią po tiltu.

Kaip teisingasis, Sraošs vedamas, pereina tiltą, tai jis jau išto lo jautia, kaip jam atpučia kvapnsnį rojaus dvel-kimui ir šitame kvapnsningame ore pas dangaus duris mei-liai vėl sutinka augstą, šviesi mergelė. Vėlė klausia: "kas tu esi mergelė, gražiausia iš matytų man moterų?" — Gerų masčių, žodžių ir darbų vyre, aš tavo geras tikejimas, tavo tikras išpažinimas. Tu buvai visiems mylinas savo didybė, gerumu ir gražumu, savo kvapnsningumu ir pergalinga įjega, nes ir tu mane nylėjai už mano didybę, mano maloningumą ir grožybę. Pamatęs žmogų gyvenantį lengvamahybėje, be-dievybėje ir neapykantoje, slepiantį savo duoną, tu sėdai šale jo ir giedojai himnus ir davei aukas Ahura Mazdos ugniai, teisinga gi tu drąsinai, iškur jis nebūtų atėjęs: iš artimų, ar iš tolimų vietų". Su tokiais žodžiais ji veda vėlę į pala-imintų vietą. Pirmas žingsnis atveda ją prie gerų masčių, antras prie gerų žodžių, trečias prie gerų darbų ir per šituos tris rojaus priedursius ji pasiekia jį ir į jį įeina į amžiną šviesą (Jasta 22).

Tokių būdų vėlė atsiluosuoja nuo blogumos ir visa nuveikta jos piktenybė išperkama. Bet atskirų asmenų tei-simas ir jų likimo nusprendimas nepadaro paskutinio Avestos žodžio ir bebapaigška šviesa, į kurią jie įeina, nėra jų galutiniu su Ormuzdu susijungimu.

Avestoje eina kalba apie svarbesnius dalykus: apie pergale, teismą ir pilnos visio svieto gerumos tobulybės pa-siekimą, apie galutinį piktenybės sunaikinimą, apie beis-lyginio Ahura Mazdos valdymo įsteigimą, tokiam stovy, kuriame palaiminti teisingieji gyvens su juo amžinai. Prie šito puikias visavietinės istorijos uždavinio, jau nuo pačių pradžių įėjusio ir Ormuzdo užbrizėjusio ir jo pramatyto, visų tikinčių su išskleisto: iš luketimis krypta akys. Jau gatose sutinkame minėjimą apie "karalijos atėjimą"; jau tasyk buvo naktis, jog pranašų prisikėlimas ir baisus teismas turi įvykti artymoje ateity. Paskaidymas į įvairius svieto periodus yra matomai vėlesniu priuosiūmu prie istoriškio tikejimo. Bet eschatologiskas bruzdėjimas nuo šito visai nenuždė savo galybės; priešingai, nelaimingi politiskieji persų likimai, tarytum, dar sustiprino lukestis, pakėlė jas į baisiausios hilybės (medziagapikčio) laipsnį.

Paskutiniiais laikais, apimančiais savi mi eschatologiš-kuos nuotikius, yra trys paskutiniai tukstantmečiai iš devynių didžiosios svietinės kovos tukstantmečių, butent tie, kuriuose piktenybės galybė yra suprantama viršijancia, bet kuriuosna įeina ir šventybės tukstantiametybė.

Ateinant šitam laikui apsirėiskia ženklai ant saulės ir ant mėnesio, buva skaitlingi žemės drėbėjimai, vėjas persi-maino į audrą; sviete didinasi sielvartas ir kančia ir prie-sai ateina šimtais ir tukstanciais; graikai, arabai ir turkai puolasi ant Irano ir naikina jo šalį; jei dar kas gali savo gyvastį išgelbėti, tai jau neturi laiko išgelbėti savo pačią, savo kūdikį, arba savo turtą. O kaip demonai su palaidais plaukais prisitartins iš Rytų, tai pasirodys juodas ženklas ir Gušedar, Zaratusros sunus, užgims ant ežero Fradžan. Jis yra pirmo tukstantmečio didvyriu. Jis surėnka nesuskai-tomus kariuoninkus iš visų ariškių šalių ir tris kartus sumu-ša velnius su šikšniniais diržais, teip kad Ešma ir visi de-monai turi eiti jiems į pagelbą. Tasyk Ahura Mazda siunčia Sraošą ir jo angelus ir jis skatina Vistaspos sūnų kovoti, idant jis pasiųstų ugnį ir vandenį raštui ir vėl atsteigtų ti-kėjimo karalių. Jie įeina, sumusa ir išsklaido demoniška-sias kareivijas ir naikina stabmeldžių šventatimus. Vilko laikas pereina ir ant žemės užstoja avinėlio valdymas. Kitas pranašo sunus, Gušedar-mach, yra antro tukstantmečio valdininku. Jam teipgi parsieina kirstis su žalėlais ir de-monais, bet paskui jis atneša su savim taikos laiką, ku-riuo mi žmonės teip toli nužengia vaistinykybės moksle, jog žmogaus jau nebegalima užmūsti nė peiliu, nė kardu, o jo maisto reikalavimas toks menkas, kad jis pamiži ir visai gali nuo maisto atprasti. Bet šituo ve laimingų laikų įvyksta atsimėtinimas nuo tikejimo, per ką Ahrimanas įigia tokią galybę, kad vėl gali sukilti. Jis išliuosuoja iš retėjų slobina Azi-Dachaka, Tretaoos surakinta, ir Azi-Dachaka smar-čiai persekioja tikinčius: jis išnaikina trečią gyvenančių žmonių dalį, gadina ugnį ir vandenį, naikina augalus ir pil-do baisiausius prasizengimus. Tasyk sutvartija su malda kreipiasi prie Ahura Mazdos, idant jis sutvėrtų didvyri.

(Toliaus bus.)

Dvi Sielos.

Virpa ir lekia pianino balsai, Dieviška muzika kyla į dangų. Taip širdžiai malonus tie josios garsai Duoda ramumą ir atilsi brangų.

Kaip šakos radastų kietai susipynę, Perlais padabintos, ar ryto rasa; Kaip lietauras skelbiantis naują gadynę; Tarytum mėlynė, plačioji dausa....

Mačiau kaip judėjo lengvučiai sparnai, Mačiau kaip lydėjo jas rožių kvapnsnis,— Yt giesmę lakstutės naktiniai ukai.... Augstumopi kilo ir mano širdis.

Menkutis.

V. G. Korolenko

Makaro Sapas.

Apysaka.

—O:—

(Tasa).

Tuo tarpu lygumoj pradėjo švisti. Visi-pirma, tarsi pirmieji galingo orkestro garsai, iš-uz kalno išbėgo keli šviesūs spinduliai. Jie greitai praskrido padangėmis ir užputė skai-sčias žvaigždes. Užgeso žvaigždes, nusileido mėnulis, sniegu lygumoj pasidarė tamsu.

Tada viršum jos pakilo rukai ir sustojo ratu, nelyginant pagarbos sargyba.

Vienoj vietoj, saulėtekėj, rukai pradėjo švisti ir išrodė, tarsi kareiviai, auksu apdrėyti.

Paskui rukai sulingavo, ir auksuoti ka-reiviai sukniubo.

Ir iš-uz jų įspindo saulė ir apšvietė auk-suotus kalnus ir lygius laukus.

Ir praziho laukai neregėta, akį veriančia šviesa. Ir rukai, tartum dievų burys, iškil-mingai keli augstyn ir, perplyšęs vakaruoše, skrido į padanges.

Ir Makarui rodėsi, jis girdijs stebuklingą giesmę. Buvo tai lyg ta pati, senai girdėta, giesmė, su kuria saulėlė patekėjus sveikina žemę. Bet Makaras ikišiol nė karto nebuvo atkreipęs į tai prideramos atydos ir tik da-bar suprato, kokia tai stebuklinga buvusi giesmė.

Jis stovėjo ir klausėsi ir nenorėjo eiti toliaus, tik norėjo stovėti čia amžius ir klaus-tyties.....

Bet popas Jonas suėmė jam už rankovės.

—Eiva, — pratarė jis. — Jau atvykova. Tada Makaras pasijuto pas didžias duris bestovys: ligišol tās duris rukai dengė.

Jam labai nesinorėjo eiti, bet ir šį kartą jis paklausė popo Jono.

VI.

Jie inėjo gražion, plačion triobon, ir tik čia Makaras pastebėjo, kad lauke stiprus spei-gas buvęs. Triobos viduryj stovėjo pastatyta krosnis iš gryno sidabro, su daliais išraižy-mais; krosnyj degė aukso šakaliai ir skleidė lygią šilumą, kuri maloniai šildė kuną. Tos stebuklingos krosnies ugnelė neskaudino akių, nedegino — tik kaitino, ir Makaras vėl užsi-geidė amžinai čia pasilikti ir šildyties. Popas Jonas ir-gi prisitartino prie krosnies ir ištiesė į ją susalusias rankas.

Trioboj buvo ketverios duris, iš kurių tik vienos buvo laukan išeinamos; pro pastara-sias incedavo ir eisdamo kažkokie jaunikačiai ilgusose baltuose marškinuose. Makaras ma-stė — tai, turbūt, čionykščio Tojono samdi-ninkai. Jam rodėsi, buk jis kažkame juos jau buvęs matęs, tik negalėjo atsiminti, bu-tent, kame. Nemazda stebėjosi Makaras, pate-mijęs, jogei kiekvienas samdininkas turėjo ant nugaros didokas baltas sparnus. Jis mąstė: Tojonas, turbūt, turijs kitus dar samdininkus, nėsia šitie vargu galėtų su savo sparnais va-žiuoti miškan malkų prisikirstų.

Vienas samdininkų prisitartino prie kro-snies ir, atsisukęs į Makarą užpakaliu, pra-dėjo šnekėtis su popu Jonu.

— Kalbėk! — Neturiu ką, — atsakė popas. — Kas girdėtis sviete? — Nieko negirdėti. — Kas matyti? — Nieko nematyti. Abudu nutilo. Tada popas pasakė: — Aurėn, atvedžiau vieną. — Tai čalgasas? — paklausė samdinin-kas.

— Taip, čalgasas. — Tai reikės priruosti didžiuosius svar-sčius.

Ir jis išėjo pro vienas duris padaryti reikalingus tam įsakymus. Makaras paklausė popo, kur samdininkas dėsijs svarsčius ir ko-dėl reikia jam didžiųjų.

— Matai, — atsakė popas. — Svarsčiai reikalinga geriems ir blogiems tavo darbams pasverti. Visu tik žmonių geri ir blogi darbai sveriant maž-daug susilygina; vieni tik čalgainai taip daug turi nuodėmių, jogei To-jonas liepė padirbti atskirus svertuvus su di-džiausiais nuodėmių svarsčiais.

Tie žodžiai kaip peiliu indurė Makarui širdin. Jį apėmė baimė.

Samdininkai inėš ir pastatė didžiausius svertuvus. Vienas svarstis buvo aukso ir mažutis, antras — medžio, didžiausios talpos. Apačioj, po medžio svarsčių, staigu atsidarė gili juoda duobė.

Makaras, priėjęs iš visų pusių apžiūrėjo svertuvus, kad nebūtų kokios nors klastos. Bet klastos nebuvo. Svarsčiai stovėjo lygiai, nekrutėdami.

Nors, tiesą pasakius, jis nevisai tesu-prato jųj sutvarkymą. Kur-kas būtų jam geriau tikę sverti su buoze. Su ja jis savo ilgame gyvenime plukiai išmoko pardavinėti ir pirkti su dideliu sau pelnu.

—Tojonas eina! — staigu prabilo po-pas Jonas ir griebėsi apkamšinėti savo jupas. Vidurinės duris atsidarė ir inėjo senas-senas Tojonas su didele sidabrine, iki juostos, barzda. Jis dėvėjo brangius, Makarui neži-nomus kailius ir audeklius; apsiavęs buvo šil-tais, pliusu apsiuvinėtais batais.

Zvilgtėrėjęs į seną Tojoną, Makaras tuo, jau pažino, kad tai buvo tas pats senis, kurį jis buvo matęs ant šventų paveiklų bažny-čioje. Tik čionai jis buvo be turto. Makar-as pamastė, kad sunus, turbūt, bus išėjęs darbų prižiūrėti. Užtat karvelis inlėkė triob-on ir, palakstęs ant senio galvos, nutupė jam ant kelių. Sėdėdamas ant atskirai jam priuostos kėdės, senas Tojonas glostė kar-velį. Seno Tojono veidas reikė meilę. Kada Makarui buvo bepradedanti širdis gelti, jis tik pažvelgdavo į tą veidą ir atsisgaudavo.

Gėlė gi širdis todėl, jog staigu jis pri-siminė ne tik visą savo gyvenimą iki pasku-tinių mažmožių, bet atsiminė kiekvieną žing-snį, kiekvieną kirvio kirtį, kiekvieną nukirstą medį, kiekvieną apgaule ir kiekvieną išgertą degtinės stiklą. Ir jis susigėdė ir pabugo. Bet, pažvelgęs į seną Tojoną, jis susiramino. O susiramines, mane, kad, galbut, ką-nors pavyk-sią ir paslėpti.

Senas Tojonas pažvelgė į jį ir paklausė, kas jis, iš kur, kaip vadinasi ir kiek turi metų. Makarui atsakius, Tojonas vėl paklausė.

— Ką veikei tu savo gyvenime? — Pats žinai, — atsakė Makaras. — Pas-tave, turbūt, viskas užrašyta.

Makaras bandė seną Tojoną, bene dasi-zinosiųjų, ar tikrai pas jį viskas užrašyta.

— Kalbėk pats, — pasakė Tojonas. — Nuo tų žodžių Makarui lengviau ant šir-dies pasidarė.

Ir jis pradėjo skaityti savo darbus. Nora jis atminė kiekvieną kirvio kirtį, kiekvieną nukirstą kartį, kiekvieną vagą, žambu išartą, bet jis pridėjojo tukstancius karčių, šimtus malkų vežimų, šimtus rąstų ir šimtus sėjimo pudų.

Jam pabaigus, senas Tojonas kreipėsi į popą Joną.

— Atnešk šian knygą!

Tada Makaras pamatė, — popas Jonas tarnaujas pas Tojoną raštininko vietoj; jis labai supykto ant popo, kad tasai jam, kaipio savo geram pažįstamam, nepasakės apie tai ankščiaus.

Popas Jonas atnešė didelę knygą, atsklei-dė ją ir pradėjo skaityti.

— Pažiūrėk, — tarė senas Tojonas, — kiek ten karčių užrašyta?

Popas Jonas pažiūrėjo ir nuliudusiu bal-su atsakė:

— Jis pridėjo tris tukstancius.

— Jis meluoja! — susuko Makaras kar-štai. — Jis, turbūt, apsiriko, nėsia jis girtuok-lis, ir pasimirė lyg suva!

— Tylek! — pasakė senas Tojonas. — Ar emė jis iš tavės bereikalo už krik-štynas, už pamaldas? Ar spaudė tave kalė-domis?

—Negaliu sakyti. To nebuvo, — atsakė Makaras.

—Tai matai, — pasakė senas Tojonas. — O kad jis išgerti mėgo, aš ir pats žinau.

Ir senas Tojonas užsirutino.

— Skaityk dabar visas jo nuodėmes taip, kaip knygoj užrašyta, nes jis apgaulioja. Aš jam nebetikiu, — pasakė jis popui Jonui.

Tuo tarpu samdininkai krovė į aukso svarstį Makaro kartis, jo malkas, jo arimus ir visą darbą. Ir viso laba buvo taip daug, jog aukso svarstis nusileido, o medinis pakilo augštai-augštai, taip kad jo nebegalėjo ran-komis bepasiekti. Tada jamui Tojono sam-dininkai pasikėlė sparnais, ir visas jųj šim-tas tempė medinį svarstį virvėmis žemyn.

Sunkus buvo čalcano darbas!

Popas Jonas pradėjo rokuoti apgaules ir pasirodė, kad apgaulių buvo dvidešimt vienas tukstantis devyni šimtai ir trjdsimtis dvi. Popas sunėšė, kiek jis išgėrė degtinės butelių, ir pasirodė — keturi šimtai butelių. Tada po-pas skaitė toliaus, ir Makaras pamatė medinį svarstį slenkant žemyn ir perserviant auksi-nį; pamatė, kad jis leidžiasi jau duobėn, ir kol popas skaitė, svarstis vis leidosi.

Tada Makaras emė manyti, kad jau pra-žuvęs esąs ir, priėjęs prie svarsčio, mėgino nepažym prilaikyti jį koja. Bet vienas sam-dininkų patėmijo tai, ir tarp jų pakilo trukš-mas.

— Kas ten atsitiko? — paklausė To-jonas.

— Šisgatis norėjo prilaikyti su koja svarstį, — atsakė samdininkas.

Tada Tojonas ručiai atsiliepė į Makarą: — Matau, kad tu slinkis, girtuoklis ir klastininkas. Ir vėlščiui liko tavo neužmo-kėta, ir popui esi įsikolinges, ir antstolis nusi-dėjo man tavės dėlei, pravardžiudamas tave visokiais bauriais žodžiais!....

Ir, atsigrėžęs į popą Joną, senas Tojonas paklausė:

— Kas čalcano bažnytkiemj didžiausius vežimus vežioja, kas per vis daugiau arklius gainioja?

Popas Jonas atsakė:

— Zakristijonas. Jis pačią varo, jis ant-stolj vežioja.

Tada senas Tojonas tarė: — Atiduokite zakristijonui šitą slinkį arklio vietoj ir tejdoina jį antstolis, kol užjo-dįs!.... O tada pamatysime!....

(Toliaus bus.)

VIETINĖS ZINIOS.

Chicago universiteto Settlemente, 4630 Gross ave., prie vaikinės mokyklos tapo atidaryta parlamentarijos tvarkos klasi, kurioje bus išgudoma lietuvių kalba kaip vesti susirinkimai. Vyrai ir moteris gali įstoti. Klasią susirinkus vieną kartą savaitėje, pamedėlis nuo 7:30 val. vakare. Mokslas dykai. Mokyklos vedėjas A. Petrakis.

Paiskaita Davis Square.

Subotaj, vasario 3 d., 8 val. vak. Davis Square salė (45th ir Paulina gtv.) įvyks paveskėliai iliustruota paskaita "Is Lietuvos į Amerika". Skaitys A. Petrakis. Įžanga dykai.

Višos paskaitos.

West Parko No. 2 valdyba prašo mus paskelbti, kad to parko salė (prie W. 14 Pl. ir Union gtv.) parengta trylikai viešų žmonių paskaitai, įvyksiančiai kas savaitę utarninkais nuo 8:15 val. vakare. Visos paskaitos busia gausiai iliustruota paveikslėliais. Įžangos mokytis nereikia. Vaikai mažiau kaip 14 metų amžiaus gali ateiti tik kartu su tėvais. Pirmą paskaitą įvyks jau pereiną utarninką; skaitė Henry C. Thompson "Apie Japoniją". Buty geistina, kad ir lietuviai, angly kalbą suprantantieji, nepatindgtų pažymėtomis dienomis ateiti ir pasimokinti.

Be to, yra susiorganizavusi West Parko No. 2 orkestra, kuri susirenka lavingtis kas pamedėlis vakarais nuo 8 val. Gali kiekvienas prisidėti. Įstojimas dykai.

Kn. Trubeckio skulpturos darbu paroda.

Vietiniame Dailės Institute (Michigan ave., prieš Adams gtv.) pereiną utarninką tapo atidaryta žinomo rusų skulptoriaus, kunigaikščio Povilo Trubeckio, veikalų paroda. Atvykęs čia ir patsai skulptorius. Paroda tęsis, regis, visą mėnesį, paskui bus perkelta į St. Louis.

Sumažinta telefonų kainos.

Nuo vasario 1 dienos automatiškų telefonų kompanija sumažina telefonų kainas pusiau. Iki šiol už vieną telefonu pasikalbėjimą reikėjo mokėti 5 centai, dabar už 5 centus bus galima telefonuoti du sykiai naudotis, taigi vienakartį pasikalbėjimą atsieis tik 2½ cento. Vietoj nikelio (5 centų) bus vartojami tam tikslui zenkleliai "slugs", kurių telefonu noris naudotis gaus du už penkis centus. Atsitikimose, kur šaukiamos policijos pagalbos, arba gaisrininkų stotin etc. už telefono vartojimą nereiks nieko mokėti.

Gaisrai.

Perėtos savaitės ketverge sudėgė dideli, penkiais augštais namai 14 — 16 West Lake gatvėje, kuriuose buvo C. L. Orrell kompanijos sieninių popierių sandėliai. Ugnies padarytą pragaištį skaito ant 200 tukstančių dolarių.

Tą pačią dieną sudėgė taipjau Acme Malting kompanijos įstajigos prie North 5th ave. ir Cortland gtv. Sudėgė visi javų sam-

pilai — apie 50 tukstančių bušelių grūdų, — sunaikinta visos mašinos. Ir čia gaisro padarytus nuostolius skaito ant 200 tukstančių dolarių.

Labdaringi mokiniai.

Namuose nr. 2621 Frances Place gyvena moteriškė Langley su šeštais vaikais. Jos vyras randasi Californijoje, serga džiava. Ji pati su savo šeima kencia didžiausią vargą. Vyriausias sūnus, 17 metų, kuris vienas beveik palaikė šeimyną, pereiną pėtyčia pasimirė inkstų liga. Sužinoję apie nelaimingą moteriškės nelaimę, Chase mokyklos mokiniai padarė mežiavą ir surinko keletą dešimčių dolierių šeimynai suselpti.

Areštuoti plėšikai.

Pereiną pėtyčia policijai pasisekė sugauti tris plėšikus: R. Bakerį, J. Millerį ir J. Clarką, kuriuos intartai, kad jie įsiveržė į Mrs. George Mitchell namus, 732 La Salle gtv., pavogę 5000 dolierių pinigais ir čekiais. Sumintieji prie kaltės prisizino.

LIETUVIŲ LAISKAI KRASOJE.

Surašas už savaitę iki sausio (Jan.) 27 dienos.

Neinteikti dėl įvairių priežasčių (blogo adreso, etc.) adresatams laiskai galima atsiimti Vyriausioje Krasoje, Clark gtv., tarp Jackson Blv. ir Adams gtv., Room 175, priduoant atsakomą, prie adreso laiško padėtą, numerį:

22 Ambrosiaukė Magdalena
49 Balajis C. A.
52 Balte Wincent
58 Balciun J.
64 Bardauskis Jonas
104 Bernatavskis Antanas
152 Brazaitis Kostant
166 Budginis John
202 Cesna Joseph
239 Cuplis Jozef
248 Daugela Julij
264 Daujutas Tony
279 Delmantas J.
281 Delkus I.
283 Dikulis M.
285 Gabrys Mary
427 Galminas Domink
444 Gedvilas Frank
446 Gedvilas A.
629 Ivanauskis Augustinas
638 Janilionis K.
677 Jozapaitė Eul
681 Jozelis Antanas
682 Jokuhauskis Juzef
702 Justis Jonas
709 Kairis Antanas
833 Kuras Eva
859 Laszkauskas P.
866 Lenkauskis Alfons
912 Maculis Benediktas
925 Manells Ludvikas
939 Marozitis Kazimira
950 Matkejauskis Petras
1048 Okmanas Toms
1104 Petrasvika Kasemieras
1132 Pocerice Vincetas
1155 Razis Bronislava
1187 Ronekietis Kasmir
1197 Rumczinkas John
1210 Rymza Antoni
1227 Satas Vincas
1283 Senkaitis Maik
1289 Shurno Kazimer
1290 Shukis Marcel
1299 Silaitis Povilas
1381 Staslis Joe
1386 Staralis Jonas
1436 Sudintas Anton
1454 Szimkus Stanisla
1456 Szurkus K.
1462 Szurkaitis Zofia
1468 Szilaiki Powelas
1482 Tamuzanas Toma
1491 Tedartas Mikolinas
1508 Tomaitis Tadora
1519 Trigas Kostantis
1527 Tamosas Juzapas
1535 Tunkauskas Frink
1549 Urbonas Jas
1560 Valinkute Jema
1591 Wajshwila Alexander
1686 Zamaicziute Mere
1723 Zemaekis Kazimer
1723 Zostausas Povilas
1729 Zutanis Jurgis
1730 Zukuskaitis Antonio
1733 Zuraities Ch

Vedimo laidai.

Nuo sausio 23 dienos lig 29 vedimo laidus išsiėmė sekamieji Chicagoj gyveną lietuviai:
A. Masulis su Kazimiera Avenaitis, 28-21
M. Sirvelis su Antonina Jagutskite, 25-22
J. Simanaitis su Alena Javysck, 25-22
Don. Sikinis su Agne Kaseviciute, 22-22
Mik. Abramavicius su Ladv. Mali, nautekaitė, 24-20
P. Balciunas su Agata Grigaitiene, 20-20
N. Ginzinskas su Jul. Mochke, 28-24
V. Bartkus su Teodore Juciene, 40-26
V. Zagorskis su Ona Mitkute, 28-19
J. Mikalajunas su Sol. Baltuskaite, 35-20
E. Pangauskas su Petr. Vahabite, 26-23
Juno. Griusis su Julia Vaitkaite, 28-24
J. L. Shuzinskas su Ona Kirsgaviciute, 35-25
K. Grigaitis su Alena Rukaviskaja, 27-21
M. Maslunas su Mare. Barauskaite, 27-22
K. Zemeckis su Mare. Jergimaitė, 22-24
J. Bacevicia su Mare. Sakalauskaite, 30-28
St. Kvedaras, Maywood, su Mare Smith, 26-19

"BOŽE, CARIA CHRANI!"

Pereinamą numerį "Lietuvos" guodotina redakcija prie recenzijos vakaro, naudai J. Šileikos, pridėjo nuo savęs mažą pastebelę. Pastebelę nors ir nedidele, bet joį pasakytą net per daug.

Zmonės, kurie nebuvo tame vakare, perskaitęs tokią pastebelę istikruji gali sau manyti, kad tame lietuviškame vakare buvo griežta ir net dainuota hymnas caro garbei. Nors man visai nerupi, ką tuli žmonės apie mane mano ir kalba, visgi norėčiau paaiskinti publikai, kuri tame vakare buvo, kaip istikruji dalykas yra. Pirmiausiai turiu pasakyti, kad rengėjų viso vakaro, nuo A iki Z, buvau aš pats, juokiu pagelbininkų ar patarėjų niekame neturėjau, taip kad visą kalte, jei gų tokią buty, puola ant manęs vieno tikiai — ir todėl man buty labai nesmagu jeigu guodotina redakcija norėtų kara nori į šitą išputą dalyką immaišt kitas nepatinkamas jai ypatas.

Dalykas abeškai tame. Rengdamas programą prašiau dirigentų, vedusių beną, orkestrą ir chora, kad ne griežtų jokių amerikoniškų dalykų, ypatingai jokių "two-steps" arba "džigų". Geriau pasakius, tiesiog uždraudžiau, nės istikruji mūsų vakarų rengėjams, tas dalykas nekadų nerupėjo — ir lietuviška publika visados buvo ir yra vaisingai vulgariskiausia amerikoniška muzika, su kuria įiniai ir taip jau puikiai susipažista saliuuose, pigiose teatrose ir mūsų baliuose.

"Birutes" orkestros dirigentas perstate man dalykus, kuriuos ketinta griežti. Tarp kitų, atsakančių tokiame vakarui dalykų, buvo rusų maršas, parašytas žinomo francūzų kompozitoriaus — J. Lorendo. Už tą dalyką aš ji net pagyriau, nes kas nors šiaip-taip pažista muziką žino, kad rusiškos muzikalinės temos yra labai turtingos, o ypač kuomet dar apdirbtos francūzų — tiesiog sedervu muzikoje. Turėdamas ant savo piečių šimtus visokių dalykų, ir dalykelių, visai neturėjau laiko peržiūrėti ar išklausti rengiamam tam vakarui muzikos dalykų. Visi dalykai buvo man gerai pažistami apart to "Rusų Maršo". Jai gu bučiau apie jį žinojęs pirmiau, bučiau jį atmetęs, nes pergerai pažistau nekurius profanus mūsų draugijos, kurių visas gyvenimomis mieriis yra tiktai įieskoti priekabių ir kelti lermus, na, ir tokiu budu rodyti imiai neva savą intelektualiską išsivystymą.

Maršas buvo kaip maršas. Geras europiškas maršas su smagiu tempu ir gerai suharmonizotas, — tik visa nelaime tame, kad dvejusoje, ar trijuose pasukintose jo takuose figūravo, kaip po akompanimentas, ta pakeikta, bet muzikališkai labai daili melodija. "Bože, caria chrani!" Muzikališkai išsilavinusiai publikai tas buty nieko, nes čia viena muzikos tema maišosi su kita ir efektas yra labai gražus, bet nekultūros iš mūsų publikos ypatos, visoki lenkberniai, o ypatingai guodotina "Lietuvos" redakcija, supratė visai kitaip; jai, matyt, pasirodė, kad čia, ty čia yra sugriežtas hymnas (nors čia buvo maršas) caro garbei, — ir man greitai teko toki titulai kaip: "Caro tarnas" ir "provokatorius". Ačiu ir už tą!

As jau senai žinau, kad didesnis mūsų apsviestesnių žmonių dalis kencia, arba tiesiai sakant, serga visokiomis "fobijoms" ir "manijoms", tačiau nekados nesapnavau, kad iš tokio niekučio gali pasidaryt toki carofobijos manija.

As jau senai žinau, kad didesnis mūsų apsviestesnių žmonių dalis kencia, arba tiesiai sakant, serga visokiomis "fobijoms" ir "manijoms", tačiau nekados nesapnavau, kad iš tokio niekučio gali pasidaryt toki carofobijos manija.

Rašant apie tai man veržėsi vienas incidentas, kuri turejau keletą metų tam atgal. Budamas vienoje francūziskoje draugijoje, užgrajpau ir uždainavau "Marselietę". Maniau, kad francūzai tokį apsiereiskimą priims su aploclimantais, bet kaip nusistebėjau! Daugumas "pradejo rekt, kad mustočiau. Pasirodė, kad terp jų buvo daug nemurikaliskų "radikalų", kurie "Marselietę" laike dabartinės buržuaziskų francūzų respublikos himnu — ir, iš to atžvilgio, jos neapneikina. Labai gailiuosi, kad tame laike ne turejau su savimi kelietą mūsų fanatikų "marselietčių".

Guodotina redakcija sako, kad afišose skelbiau "Revolucija" — o susirinkusius pasveikinau su "Bože, caria chrani!" Per siaurą redakciją supratė to žodį "Revolucija", nors ant plakatu paaiskinau, kas yra revoliucija.

Anot redakcijos ir publika nemausirinko tiktai tokiu, kuri simpatizuoja revoliucijai. Atpenč: mūsų "susipratusių" karzygių revoliucionierių" tame vakare beveik nebuvo matyti; ta parode ir tas, jog, kada orkestra užbaigė tą imaginarišką "Bože, caria chrani!", pasipile dideli plojimai delnų; tas reikšija, kad publika buvo "nesusipratusi", arba paprasčiai "pasakiusi "buržujai". As labai džiaugiuosi išto, nes, jai gu buty buvę vieni "susipratusieji", tai nebutų buvę tos pasėkmės, kokia buvo. Mūsų "susipratusieji" patis tik žiuri, kaip šis gavus dolieri be darbo, o kad juot dolieri kokiam, nors tikslui, tai negirdetas dar dalykas!

As surevolucionizavau lietuviškus vakarus, suteikdamas publikai atsakančią programą ir užganedindamą, kas man iš dalies pasiseke, nes girdžiu nuo visų buvusų pagyrimą.

Vienas dalykas, kas man ypatingai patinka redakcijos mazoję pastaboje — tai atsibudimas "svečiausios tautiškos smones jausmų", kaip pati guodotina redakcija išsitarė. Pafimsiu ant savo pečių našta "carpaikių", "provokatorių" ir kitų tam panašių epitetų, kad tiktai "Lietuvos" redakcija istikruji pradėtų dalygius rupintis lietuviams ir lietuvišku gyvenimu — ir drasiai stoja į avangardą platinioji švesos ir vienybės tarp lietuvių, kaip tai daro "Vienybe Lietuvinku" ir, kartui su jaja, pradėtų gry-

nyti mūsų atbudusią vargstančią tautelę nuo visokių šanslavų. Kaip Chicagietis, ypatingai pagaidinąj mūsų "Lietuva" einančią "Vienybes Lietuvinku" pedomis, kuri jau senai pastate savo deviza: —

"Dirbti labui lietuvių ir Lietuvos".
Bravo "Lietuva"! Tikiau, kad redakcijos žodžiai ne bus tusti. K. Kasputis.

Talpiname šitą atsisaunkimą kaip curiosum, parodymū, su kokiomis mokytojais ir mandagiais raštininkais redakcijos tenka reikalus turėti. Kas trokšta vienybės, tas stengiasi vienybei tiesiog dirbti; koliojimais ir redakcijų mokymais, kada jos to mokinimo nepraso, vienybės dar niekas nesutvėrė. Todėl ir p. K. Kasputis galima vien atsakyti: gydytojai — išsigydyk pirma pats save.

Savo ilgame paaiskinime p. K. visus savo muopelus aiškėst išvilko, net savo pažintį su garsiais francūzais, dėl kurios tai pazinties ne vien "Lietuva", bet abeškai lietuvius mēgina žeminti. Matyt, nuo tų garsių francūzų patsai daug proto ingavo, bet protą nuo kitų skolas tik tas, kas patsai jo neturi.

Rašybos p. Kaspučio netaisome, nes lietuvių rašybos ir kalbos gal taipjau nuo tų garsių francūzų išmoko. Lietuvių laikraščio redakcijai netinka taip augstų žmonių raštų taisyti. Red.

ACIU!

Krakovo lietuvių burelio vardu taru sirdinga aciu sekančoms lietuvių laikraščiu Redakcijoms: "Lietuvos", "Tėvynės", "Vienybes Lietuvinku", "Draugo", "Kovos" ir "Laisvės" už malonų mums prisintūtinėjimą savo laikraščiu.

Kitų laikraščių prašau perspaudinti šią mano padėką. L. Vailionis.

NAUJI RAŠTAI.

"Lietuvių Tauta". Lietuvių Mokslo Draugijos Raštai. Knyga II. Dalis I. Turinys: K. Buga: Apie lietuvių asmens vardus. — Lietuvių kunigaikščių vardai. — Adalbert Srba: 1. Ueber die Momenten-Verba im Litauischen. (Ejip Beitrag zur litauischen Syntax). 2. Medžiaga lietuvių kalbos syntaksei (I. Sis tas is lietuvių kalbos syntaksės vartojamos pasakose. II. Apie supajung lietuvių pasakose. III. Kaip lietuvių ir latvių vartojta futuro laiką savo pasakose). — Kun. A. Sabaliauskas: Žiemų rtytiečių lietuvių tautinė muzika. — Kun. J. Žogas: 1. Apie "Kuling su uku". 2. Senovės lietuvių taurės ir kausai. — Ed. Volteris: Prie kun. Mikalajaus Dankos biografijos. — J. Basa-

navičius: Prie Dionizo Poškos biografijos. — Jonas Luckevičius: Augščiausios lietuvių tautiškosios Tarybos atsisaukimas 1794 m. — A. Janulaitis: Sodžiaus teismas ir jo organizacija Šiaulių Ekonomijoje XVIII amž. — M. Biržiška: Prie M. Valančiaus "Žemaitių wiskupistės". — Is Lietuvių Mokslo Draugijos kronikos. — L. Mokslo Draugijos nariai 1910-1911 m. — Psl. 151. Kaina 7 bl. 1,50.

Seimininkams Vadovėlis. Parašė Lazdynų Peleđa. "Saltinio" priedas. Seinai. Laukaičio, Dvarausko, Narjausko ir Bvės spaustuveje. 1911. Psl. 120. Kaina 50 kap.

Lietuvos Istorija. Su paveiksiais ir žemlapiais. Parašė kun. A. Alekna. Kaunas. Sallamono Banaicio spaustuveje. 1911. (Sv. Kazimiero Draugijos leidiny No. 100). Psl. 96. Kaina 50 kap.

Kauvo Kalendorius 1912 metais. Šesti metai. Kaunas. Sallamono Banaicio spaustuveje. 1911. (Sv. Kazim. Draugijos leidiny No. 107). Psl. 80+XC. Kaina 25 kap.

Sv. Pranciškaus Žiedai. Kaunas. Sallamono Banaicio spaustuveje. 1911. (Sv. Kazimiero Draugijos leidiny No. 110). Psl. 84. Kaina 45 kap.

Ligonijų Prictelis, arba dvasiški skaitymai prie ligonių ir mirstančių. Parašė kun. Domininkas Pocius, Gaurės klebonas. Su dviem priedais: 1. Amžinų atlių, arba skaitymai prie numirusių. — Sutatė Zalia Ruta. II. Kaip daryti geras ir neisigriamamas testaments. Parašė kun. Domininkas Pocius. Kaunas, Sallamono Banaicio spaustuveje. 1911. (Sv. Kaz. Draugijos leidiny No. 102). Psl. 234. Kaina 85 kap.

Allg. lit. Rundschau, No. 12.

APGARSINIMAI.

KUNIGAİKSTIS WELLINGTON.

Kunigaikštis Wellington viasada mēgdavo prižiūrėti, kad duodamas jo kareiviams maistas buty geras. Jis žinojo, kad geras, sveikas maistas palaiko žmogaus stiprumą ir sveikatą ir su tokiu susitikti nenkai ir blogu maistu maitinamam priešui pavojinga. Tatai mus mokiina, kaip reikia rupintis, kad mūsų maistas viasada buty geras. Jei mūsų kunas atsisaiko priimti užtenkamai maisto ir nestengia jo suvisrskinti, reikia tuojau vartoti Triner's American Elixir, of Bitter Wine. Jis veikia sustiprina virškinamuosius organus ir gydo visokias pilvo, žarnų ir kepenų ligas. Išgydo greitai laiku vidurių sukietėjimą ir visas nuo to pacinančias ligas, kaip antai: galvos skaudėjimą, reumatiškus ir neuralgiškus skaudėjimus, atsi-raugėjimą, rēmens ēdimą, širdies supykimą ir daugelį moterų ligų. Sustiprina visą organizmą, taip kad jis gali visus savo uždavinius atsakomai pildyti. Visose aptiekose. Jos. Triner, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

Draugijų Reikalai.

"BIRUTES" VAKARAS.

Statoma scenoje drama trijuose akteose "Pikta Dvasia", nedėlio, vasario 4, 1912, 8v. Jurgio svetainėje, 22-ras Place ir Ashburn ave. Pradžia 7 val. vak. Įžanga 25c ir augščiau. Štai ką išmoksi iš šito peratymo: Kaip likti turtingu greitai laiku; Kaip padėti tikrai mellei; Kaip greitai nusisaukrutyt; Kaip girdžiai pasijokti; Ir ant galo, kaip smagiai pasilinksminoti.

Drama palmta is kaimiečių gyvenimo. Ji yra viena is puiklausio Choras dainuos naujas, gražias dainas: a) Varpų Balsas. b) Į Kovą. Lekk Sakaleli. Po viskam pulkus Balias.

PIRMA SYKĖ

Dram. Ratelis prie L.S.S. k-py Chicagoje statys scenoje K. Jasiulkaidjo naują 3 akty komediją "Svečiai is Lietuvos", ned. vasario (Feb.) 4 d., 1912 m., Hull House svet., kamps Polk ir Halsted st. Pradžia 7.30 val. vak. Įžanga 50c, 35c ir 25c. Autorius komedijos yra gerai žinomas gabus rašytojas fejletonelių ir senesnių veikalų, kuriuos žmonės su noru skaito. Žingėdum dar labiau padidina sužėtas, nes palmtas is taip nesenos praeities pragarsėjusio atsilankymo is Lietuvos "svečių nebuvely".

Aktai perstato pati priėmimą "svečių" inteligentais. Beto, programos bus palvairuotas puikiais monologais, duetsais ir t.t. Viečia visus atsilankyti Komitetas.

GRASU BALIUS

Draugystės "Vienybės" įvyks nedėlioje, 11 d. vasario, 1912 m., Freibert Turner svetainėje, 3417-21 So. Halsted st. Balias prasides 5 val. vakare įžanga 25c porai. Nepamirškite Drstės "Vienybės" Balias. Su paguoda. Komitetas.

DIDELIS ISKILMINGAS BALIUS. parengtas Drstės Didzio Lietuvos Kunig. Gedimimo. Įvyks nedėlioje, 4 vasario, 1912. Miko Meldazio svetainėje, 2242-44 Welmans st. Pradžia 7.30 val. vak. Įžanga 25c. Balias prasides 3-ia valanda po pietų ir trauksis iki vėlybam laikui. Sirdingai kivečiams visus lietuvius ir lietuvaites, senus ir jaunus kuokalt lingviausiai atsilankyti. Balias parengtas puikiausioj svetainėje, įrengto su visais naujaisiais italais. Atsilankę svečiai gales linksmiai laikis praleisti. Komitetas.

PUIKUS BALIUS SU PROGRAMU, parengtas 36-tos kuopos S.L.A. nedėlioje, 11 d. vasario (Feb.), 1912. South Side Turner svetainėje, 3143-47 So. State str., arti 31-mos, Chicago. Gerbiameji lietuviai ir lietuvaitės, ypatingai jaunimas! Labai turtai mes turim progą pamatyti šviesą svetainę, gražų balių su programu. Už tai mesdžiame atsilankyti į mūsų parengtą 36-tos k-p. puikų vakarą, kur bus kalbos, deklamacijos, monologas turės muma daugumai žinomas P. Brusokas, ir kiti lietuviški žaidimai. Programas prasides 5:30 val. potam bus kokių ir amuro krasas. Kviečia visus lietuvius. Komitetas.

P. S. Tikietai is laiko gaunami už puse kalnos "Lietuvos" ir "Katalikų" redakcijose.

RACINE, WIS.

Svento Kazimiero Draugija rengia balių vasario 10 d. Turner svetainėje, kamps Douglas ave. ir Ubar st. Pradžia 7 val. vakare; tesis lig 1 val. nakties. Puiki muzika gries visokius šokius. Taipgi bus įvairių gėrymų ir puikių cigary. Nepamirškite, atsilankyti, taipgi ir tos draugijos šaukiamieji gyvenanti kitor. Įžanga 25c. porai. Komitetas.

Reikalavimai.

Reikia dviejų sluvečių: vieno mokančio švarkus siuti, o kito — keltines ir bruskotas. Geriems darbininkams gera mokeskis ir nuolatinis darbas. Kreiptis tuojau adresu: P. A. Yeshinskas, 96 Green st., Worcester, Mass.

Reikalinga 17 metų vaikinas aptiekon už mokini. Kreiptis: Joseph E. Krzywinski, 3149 So. Morgan st.

Reikalinga vyras, kuris norėtų vakarais ir šiaip liuosame nuo darbo laike užsidirbt pinigų, paveskėdamas savo aplinknei tarp draugų, pažistamų ir kity žmonių. Klekveias siek tiek stropesnis vyrukas galit padaryti puikius pinigus. Mes pamoksimie kaip. Dėl artiesnių žinių rašykite adresu: Manager, 154 W. Randolph st., cor. La Salle st., Chicago, Ill.

RAULO RAUDONOSIO GYVENIMAS.

RAULAS GRĮŽTA IŠ SALIŪNO.

RAULAS PRAŽO PAČIOS PINIGŲ

RAULAS NORI "IŠKRATYTI" PINIGUS

RAUDONOSIS ŠOKINA PAČIA

RAULAS SALDŽIAI UŽMIGO

BET RAUDONOSIENĖ NEŠNAUDŽIA

RAULAS PRISIEKIA NEGERTI

RAULAS RAUDONOSIS NEGERIA!

